BÜTÜN ESERLERİ

VLADIMIR NABOKOV

LAURA'NIN ASLI

TÜRKÇESİ FATİH ÖZGÜVEN

iletişim

VLADIMIR NABOKOV • **Laura'nın Aslı**

Kelebek: Common Mormon
Fotoğraf: Carl Mydans

The Original of Laura
© 2009 Dmitri Nabokov
Bu kitabın yayın hakları The Wylie Agency'den alınmıştır.

İletişim Yayınları 1789 • Çağdaş Dünya Edebiyatı 212
ISBN-13: 978-975-05-1088-5
© 2012 İletişim Yayıncılık A. Ş.
1. BASKI 2012, İstanbul

EDİTÖR Müge Karahan
DİZİ KAPAK TASARIMI Bülent Erkmen
KAPAK Pınar Akkurt
UYGULAMA Hüsnü Abbas
DÜZELTİ Melis Oflas
BASKI ve CİLT Sena Ofset · SERTİFİKA NO. 12064
Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi B Blok 6. Kat No. 4NB 7-9-11
Topkapı 34010 İstanbul Tel: 212.613 03 21

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721
Binbirdirek Meydanı Sokak İletişim Han No. 7 Cağaloğlu 34122 İstanbul
Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58
e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

VLADIMIR NABOKOV

Laura'nın Aslı

The Original of Laura

ÇEVIREN Fatih Özgüven

İletişim

VLADIMIR NABOKOV 1899'da St. Petersburg'da doğdu. Varlıklı, liberal bir ailenin en büyük oğluydu. Bolşevikler iktidara geldiğinde aile Rusya'dan ayrılarak önce Londra'ya, sonra Berlin'e gitti. Nabokov, öğrenimini Cambridge, Trinity College'da tamamladı. 1923 ile 1940 arasında anadilinde romanlar, hikâyeler, oyunlar, şiirler yazdı ve kuşağının seçkin Rus göçmen yazarlarından biri olarak ün kazandı. 1940 yılında karısı ve oğluyla ABD'ye göç etti ve 1941'den 1948'e kadar Wellesley College'da dersler verdi. 1955'te yayımlanan *Lolita*'nın (İletişim, 1999) dünya çapındaki başarısından sonra, 1959'da Cornell Üniversitesi Rus Edebiyatı profesörlüğünden emekli olarak İsviçre'ye yerleşti. Nabokov, İngilizce yazdığı ilk romanı *The Real Life of Sebastian Knight*'ı (*Sebastian Knight'ın Gerçek Yaşamı*, İletişim, 2003) 1941'de yayımladı ve ondan sonra bu dili şaşırtıcı bir yaratıcılıkla kullanarak eserlerini İngilizce yazmaya devam etti. Vladimir Nabokov 1977'de, İsviçre'nin Montreux kentinde öldü. *Lolita* dışında, önemli romanları arasında, fantastik bir aile romanı parodisi olan *Ada or the Ardor* (*Ada ya da Arzu*, İletişim, 2002) ve *Pale Fire* (*Solgun Ateş*, yakında İletişim Yayınları'ndan yayımlanacak) sayılmalıdır. İletişim Yayınları'ndan çıkan diğer kitapları: *Karanlıkta Kahkaha* (1993); *Pnin* (1999); *Bir Günbatımının Ayrıntıları* (1999); *Rua, Dam, Vale* (2000); *Lujin Savunması* (2001); *Cinnet* (2003); *Göz* (2005); *İnfaza Çağrı* (2007); *Saydam Şeyler* (2010); *Konuş, Hafıza* (2011); *Nikolay Gogol* (2012); *Maşenka* (2012).

(Ölmek Eğlencelidir)

Parça Parça Bir Roman

efface
expunge
erase
delete
rub out
~~black out~~
wipe out
obliterate

Önsöz

DMITRI NABOKOV

1977'de, ılık bir ilkbahar göl kenarı İsviçresi'ne inerken, yurtdışından babamın bir Lozan kliniğindeki hasta yatağının başucuna çağırıldım. Ahval-i adiyeden sayılan bir operasyonun nekahet döneminde, anlaşılan bir hastane virüsü kapmış, bu da direncini ciddi biçimde azaltmıştı. Anormal düşmüş sodyum ve potasyum düzeyleri gibi bariz kötüye giden sinyalleri tamamıyla görmezden gelinmişti. Hayatta kalmasını istiyorsak müdahale etme vakti çoktan gelmişti.

Vaud Kanton Üniversitesi Hastanesi'ne nakli hemen gerçekleştirildi ve arıza çıkaran mikrobu aramak üzere uzun ve eziyetli bir süreç başladı.

Babam sevgili hobisi kelebekbilimle uğraşırken Davos'ta bir tepenin yamacında yere düşmüş, dik yamaçta garip bir pozisyonda saplanıp kalmıştı; teleferikler dolusu turist imdat haykırışlarını ve havada sallanan kelebek ağını bir tatil şakası sanarak kaba kahkahalarla karşılamışlardı. Resmiyet acımasız olabiliyor; akabinde iki komi çocuğa dayanmış, şortu paramparça halde topallaya topallaya lobiye girdiğinde otel çalışanları tarafından azarlanmıştı.

Alakalı olmayabilir, ama 1975'teki bu olay Lozan'daki o korkunç günlere kadar hiçbir zaman tam etkisi geçmeyen kesintisiz bir hastalık dönemine yol açmış gibiydi. Montrö'deki *Palace Hôtel*'indeki eski hayatına dönmek üzere gönülsüz teşebbüsleri olmuştu. O günlerin hatırası, otelin görkemli görüntüsü, eşşek kafalı bir elektronik biyografide "Lolita'nın başarısının (Nabokov'un) başını döndürmediğini, *pejmürde bir İsviçre otelinde* yaşamaya devam ettiğini" okurken ağır ağır süzülüyor gözümün önünden. (İtalikler benim)

Nabokov heybetinden kaybetmeye başlamıştı gerçekten de. Bir seksenlik cüssesi biraz kamburlaşmış, göl çevresindeki yürüyüşlerimizde adımları kısalmaya ve tedirginleşmeye başlamıştı.

Ama yazmayı bırakmadı. 1975'te başladığı bir romana çalışıyordu – gene o meş'um yıl; her yerde hazır ve nazır fihrist kartlarının şurasında burasında henüz birer koza halinde deha parçacıkları olarak boy gösteren, cenin aşamasında bir başyapıt. Yazdığı şeyin ayrıntılarından ender olarak söz ediyordu, ama belki de bunlardan söz etme fırsatlarının sayılı olduğunu düşündüğü için annemle bana kimi ayrıntıları anlatmaya başladı. Akşam yemeği sohbetlerimiz kısaldı, seyrekleşti, eserini bitirmekte acele ediyormuş gibi sık sık odasına çekilmeye koyuldu.

Nestlé Hastanesi'ne yaptığımız son yolculuk gecikmedi. Babam kötülemişti. Testlere devam edildi; art arda bir dizi hekim, çenelerini sıvazlamaya koyulurken, "geçmiş olsun"dan "başınız sağ olsun" havasına girmeye başladılar. Sonunda *hapşıran* genç bir hemşirenin açık bıraktığı pencereden gelen cereyan her şeyi bitiren bir soğuk algınlığına katkıda bulundu. Annemle ben başucundaydık, kendisine ısrarla yedirmeye çalıştığım yiyecekle boğuşan babam kesik kesik aldığı üç ihtilaçlı nefesin ardından konjestif bronşite yenik düştü.

Hastalığının kesin nedenleri hakkında pek az şey söylendi. Bu büyük adamın ölümü mahcup bir sessizliğe bürünmüş gibiydi. Birkaç yıl sonra, biyografik sebeplerle işin aslını öğrenmek istediğimde, artık ölümüne ait hiçbir ayrıntıya erişmek mümkün değildi.

Ancak hayatının son aşamalarında aileyi ilgilendiren bazı özel konulardan haberdar oldum. Bunlar arasında, romanı tamamlamadan ölürse *Laura'nın Aslı*'nın ortadan kaldırılması konusundaki kesin talimatları vardı. Bitmemiş eseri yutan hipotezler girdabına faraziyeler eklemeye kararlı hayalgücü kıt kimseler, bir ayağı çukurda sanatçının, eserini, sebebi ne olursa olsun, kendinden sonra yaşamasına izin vermek yerine imha etmeye karar vermesi fikriyle alay ettiler.

Bir yazar ciddi hatta ölümcül hasta olabilir ama gene de finişi göğüslemek üzere Kader'e karşı umutsuzca koşusuna devam edebilir – niyeti hilafına kazanacağına kaybedebilir. Rastlantısal bir olay ve başkalarının müdahalesi onu yolundan döndürebilir: Yıllar öncesinin Nabokov'u çöp yakıcısına giderken *Lolita*'nın bir versiyonunu elinden çekip alan karısıydı.

Altısına varmamış bir çocuk olarak, sahil kasabası Saint-Nazaire'in yapboz benzeri binalarının karmaşası arasında hayretle gördüğüm etkileyici nesnenin rengi konusunda babamla benim hatırladıklarımız farklı. Bu bizi New York'a götürmek üzere bekleyen *Champlain*'in dev bacasıydı. Ben onu açık sarı olarak hatırlıyorum, babamsa *Konuş, Hafıza*'nın son satırlarında beyaz olduğunu söylüyor. Araştırmacılar dönemin Fransız Deniz Yolları'nın renkleriyle ilgili olarak tarihî kayıtlardan neler bulup çıkarırsa çıkarsın ben kendi resmime sadık kalacağım. Amerika'ya yaklaşırken güvertede gördüğüm son düşün renklerinden de aynı biçimde eminim;

annemle babamın bana vaat ettikleri heyecan verici gökdelenler değil, artık düşlerde kalan dökküntü, basık bir New York'a rengini veren, değişen, iç kapayıcı gri tonlar.

İner inmez de birbirinden farklı iki Amerika versiyonu gördük: Gümrük kontrolü sırasında küçük bir şişe konyak bagajımızdan sırra kadem bastı; öte yandan, babam (yoksa annem miydi, hafızam bazen ikisini örtüştürüyor) bizi gideceğimiz yere ulaştıran taksi şoförünün ücretini cüzdanındaki paranın tamamıyla ödemeye –tanımadığımız bir para biriminden yüz dolarlık banknot– kalkıştığında, dürüst şoför anlayışlı bir gülümsemeyle hemen banknotu reddetti.

Avrupa'dan ayrılışımızın öncesindeki yıllarda, babamın tam olarak "ne yaptığı" konusunda bir şey bilmiyordum. "Yazar" lafı bile bana bir şey demiyordu. Bugünden bakınca, ancak gece uykudan önce bana masal olarak anlatmış olabileceği kısa parçalardan, yazılmakta olan bir eser tadı almış olabilirim.

"Kitap", anne babamın dostlarının çalışma odalarının üst raflarında hayranlıkla seyrettiğim kırmızı deri kaplı sıra sıra ciltlerdi benim için. Bunlar, Rusçada dediğimiz gibi "iştah açıcı"ydı. Ama ilk "okuma parçam" annemin bana okuduğu, babamın Rusçaya çevirdiği *Alice Harikalar Diyarında*'dır.

Riviera'nın güneşli plajlarına gidip oradan, sonunda New York'a varan gemiye bindik. New York'ta, artık varolmayan Walt Whitman Okulu'ndaki ilk günümden sonra anneme İngilizce öğrendiğimi bildirdim. Aslında İngilizceyi baya bir peyderpey öğrendim ve bu dil en sevdiğim, en esnek ifade aracım oldu. Gene de, dünyada Vladimir Nabokov'un hocalığında, hem de ders kitaplarıyla falan, temel Rusça öğrenmiş tek çocuk olmakla her zaman gurur duyacağım.

Babam kendi geçiş sürecinin ortasındaydı. "Tamamen normal üç dilli" bir çocuk olarak yetişmiş olsa da "sınırsız, zengin, engel tanımaz Rusçası"nı yeni bir dille, Anglofon baba-

sıyla evde konuştuğu İngilizce değil de büyük bir ustalıkla hakim olduğu anadili kadar ifade gücüne sahip, kullanışlı ve şiirsel bir araçla değiş tokuş etmek onu derinden sarsmıştı. *Sebastian Knight'ın Gerçek Yaşamı*, İngilizcedeki ilk romanı, sevgili Rusçasından vazgeçerken ona sonsuz kuşku ve acıya maloldu – daha sonraki bir tarihte (1947) *Atlantic Monthly* dergisinde yayımlanan İngilizce şiirine koyduğu isimle "Dillerin En Yumuşağı" olan Rusçadan. Bu arada, yeni bir dile geçiş sürecinde ve Amerika'ya taşınmanın arifesinde, son önemli serbest düzyazı eserini Rusça yazmıştı (diğer deyişle, yazılmakta olan bir eserin bir kısmı ya da varolan bir eserin Rusça versiyonu değil). *Volşebnik*'ti (Büyücü) bu, bir anlamda *Lolita*'nın ilk versiyonu. Bu versiyonu yok ettiğini ya da yazdıklarının kaybolduğunu, *Lolita*'nın da bu eserin yaratıcı özünü tükettiğini düşünüyordu. Onu Nazi bombalarının tehdidine karşı mavi kâğıtla kaplanmış bir Paris gecesinde bir grup dosta okuduğunu hatırlıyordu. Sonuçta roman tekrar ortaya çıktığında karısıyla birlikte gözden geçirdi ve 1959'da "Nabokovlar tarafından İngilizceye nakledilerek" yayımlanırsa sanatsal bir anlamı olacağına karar verdiler.

Bu, ancak ölümünden on yıl sonra gerçekleşti, *Lolita*'nın kendisi ise onu önceleyen eserden önce yayımlandı. Çeşitli Amerikalı yayıncılar, *Lolita*'da ele alınan hassas konunun çıkaracağı gürültüden korktukları için romanı basmaya yanaşmamışlardı. Kitabın sonsuza dek yanlış anlaşılacağına kanaat getiren Nabokov müsveddeyi yok etmeye karar verdi ve kitap yalnızca Vera Nabokov'un müdahalesiyle, iki kere, Ithaca'daki çöp yakıcımızda alevler tarafından yutulmaktan kurtuldu.

Sonuçta, yayıncının meş'um şöhretinin farkında olmayan Nabokov, edebiyat ajanı bir hanımın onu Girodias'ın Olympia Press'ine emanet etmesine peki dedi. *Lolita*'yı, Girodias'a babasının Obelisk yayınevinden miras kalan pespaye Yengeç

ve Oğlak dönencelerinden ve Olympia harasının daha pornomsu sakinlerinden ötelere savuran, kimilerinin dediği gibi yazılmış yazılacak en iyi kitaplardan biri olmaya aday yapan da aslında Graham Greene'in yazdığı övgü dolu yazı oldu.

Yol romanlarını müjdeleyen bu romanda 1940'ların otoyollarıyla motelleri ölümsüzleştirilmiştir, Nabokov'un sözcük oyunları ve anagramlarındaki sayısız isim ve yer adı bugün bile yaşamaya devam etmektedir. 1961'de Nabokovlar Montrö Palace'a yerleşirler ve oradaki ilk gecelerinden birinde, iyi niyetli bir oda hizmetçisi kelebeklerle süslü, armağan bir kâğıt sepetinin içindekileri bir daha geri gelmemecesine boşaltır: babamın annemle birlikte geçtikleri yolları ve kasabaları titizlikle işaretlediği kalın bir tomar ABD haritası. Bunlara babamın gelişigüzel yorumları, aynı zamanda da kelebeklerin adları ve yaşam alanları not edilmiştir. Ne yazık, hele de böyle ayrıntıların dünyanın dört bir yanındaki araştırmacılar tarafından didik didik edildiği bir dönemde. Gene ne yazık ki, *Lolita*'nın sevgiyle bana imzalanmış bir ilk basımı New York'ta bir mahzenden çalındı, bir Cornell mezununun zulasına giderken iki dolara satıldı.

Kitap yakma teması peşimizi bırakmayacaktı. Misafir konuşmacı olarak Harvard'da Don Kişot üzerine konuşma yapmaya çağrılan Nabokov, Cervantes'in bazı erdemlerini kabul etmekle birlikte, kitabını "kaba" ve "zalim" bularak eleştirmişti. Yıllar sonra Nabokov'un değerlendirmesine eklenen "... paraladı" ifadesi, yarı cahil gazeteciler tarafından daha da abuk sabuk hale getirildi; okur, bir sınıfın önünde elinde ateşe verilmiş bir kitabı havaya kaldırmış karikatür bir Nabokov imgesiyle karşı karşıyaydı, parmak havada, olmazsa olmaz ahlakçı bir vaaz eşliğinde.

Evet nihayet *Laura*'ya ve gene ateşi akıldan geçirmelere geliyoruz. Lozan'daki hastanede geçen son günlerinde, Nabokov, duyarsızların kaba şakalarına, iyi niyetlilerin sorgu-

sualine, dış dünyadaki merak kumkumalarının akıl yürütmelerine ve kendi acılarına kulak asmadan hummalı biçimde kitaba çalışıyordu. Çektiği acılar arasında ayak tırnaklarının çevresindeki dinmek bilmez iltihaplanmalar vardı. Ara ara, hemşirelerin laf ola girişikleri pedikürlerden ve onlara müdahale edip deli gibi parmaklarını kaşımaktansa, hepsinden kurtulmanın daha iyi olacağı hissine kapılıyordu. *Laura*'da bu azapların kimi yankılarını bulacağız.

Günlük güneşlik dışarısına bakıyor ve şu ya da şu kelebeğin çoktan kanat açmış olduğunu haykırıyordu hafifçe. Ama artık kırda bayırda, elde ağ, aklında kitap gezip dolaşmalar olmayacaktı. Kitap işlemeye devam ediyordu, fakat bu kez bir hastane odasının boğucu mikrokozmosunda; Nabokov ilhamının ve konsantrasyonunun, kötülemekte olan sağlığına karşı yarışı kazanamayacağından korkmaya başlamıştı. Bunun üzerine karısıyla çok ciddi bir konuşma yaptı ve ona *Laura*'yı bitirmeden öldüğü takdirde kitabı yakmayı kabul ettirdi.

İleride başıma üşüşecek sürüyle mektup yazarı arasında bazı vıdıvıdılar, sanatçının kusurlu ya da bölük pörçük bulduğu eserini yok etmek istediği takdirde mantıken bu işi kendisinin temize havale etmesi gerektiğini söyleyip durdular. Bu bilge kişiler, Nabokov'un *Laura'nın Aslı*'nı öyle apar topar yakmayı istemediğini, en azından bütünlüklü bir eskizi tamamlamak üzere son birkaç kart boyu hayatta kalmayı arzu ettiğini unutuyorlar. Franz Kafka'nın Max Brod'u, yeniden yayımlanan *Dönüşüm*'ü ve de *Şato* ve *Dava* gibi yayımlanmış-yayımlanmamış başka başyapıtları yok etmekle bilhassa görevlendirdiği ama Brod'un bu görevi yerine getirme cesaretini hiçbir zaman bulamayacağını bildiği (Kafka'nınki gibi cesur ve berrak bir zihin için oldukça naif bir strateji), Nabokov'un da *Laura*'nın imhasını anneme tevdi ederken benzer bir akıl yürütmeyle hareket ettiği tezi de öne sürül-

dü. Yüzde yüz yürekli ve güvenilir bir elçi olan annemin bu isteği yerine getirememesi tereddütler sonucudur – ileri yaş, zaaf ve ölçüsüz aşkın neden olduğu tereddütler.

Bana gelince, görev bana geçtiğinde, uzun uzun düşündüm. Çeşitli kereler yazdım ve söyledim, benim için annemle babam bir anlamda hiç ölmemiş yaşamaya devam ediyor, sanal bir araftan omzumun üzerinden bakıyor, ister elzem bir *mot juste* ister daha sıradan bir mesele olsun, alınacak önemli bir karar konusunda fikir ya da öğüt vermek üzere hep yanıbaşımda bulunuyorlardı. Nasıl davranacağımı (ağzıma yüzüme bulaştırmam bekleniyordu) moda moronların yazılarının başlıklarından öğrenecek değildim, zaten kulağıma fısıldanıyordu. Maceraperest bir yorumcu, durumu mistik fenomenlere benzetmekten keyif alacaksa, varsın alsın. Bu kavşakta, farz edilen bir geçmişte, Nabokov'un onun Porlock'tan gelen Adam'ı* olmamı istemeyeceğine ya da yeni bir Juanita Dark'ın –kaderi az kalsm yakılmak olacak erken bir versiyonda Lolita'nın adı buydu– bir ahir zaman Jeanne d'Arc'ı gibi yakılmasına izin vermeyeceğine karar verdim.

Babamın giderek kısalan ve araları açılan ev ziyaretleri sırasında öğle yemeklerinde çene çalarak cesaretli davranmaya çalışırdık, fakat öte dünyalı *Laura*'nın adı bile anılmadı. O sıralar ben ve sanıyorum annem de, olayların alacağı seyri, her anlamda, biliyorduk.

Babamın kartlarınm durduğu kutuyu açmam biraz zaman aldı. Onun sevgiyle dizdiği-karıştırdığı kartlara el sürmeden önce boğucu bir acı engelini aşmam gerekiyordu. Birçok denemeden sonra, bir keresinde ben kendim hastanede yatarken, bitmemişliğine rağmen, yapı ve üslup olarak, onun için "dillerin en yumuşağı" olmuş yeni bir İngilizceyle yazılmış

(*) Porlock'tan gelen Adam, İngiliz şairi Samuel Taylor Coleridge bir 'rüya vizyonu' olan "Kubla Kahn" şiirini yazarken araya giren ve şiirin geri kalanını unutmasına sebep olan ziyaretçidir – ç.n.

olan bu şeyi ilk kez okudum. Sıralama ve hazırlama işine giriştim, sonra da vefalı sekreterim Cristiane Galliker'e geçici bir taslak dikte ettim. *Laura* alacakaranlıkta varolmayı sürdürüyor, sadece ara ara ben okuyayım ya da cüret edebildiğim düzeltmeleri yapayım diye ortaya çıkıyordu. Çok yavaş yavaş, ufak bir kasanın sessizliği içinde ve zihnimin kıvrımları arasında kendine özgü eş zamanlı, ikili bir hayat yaşar görünen bu rahatsız edici hayalete alıştım. Artık *Laura*'yı yakmayı düşünemez dahi olmuştum, ara sıra içinde bulunduğu kasvetten çıkıp bir anlığına dışarı bir göz atsın istiyordum. Kitaptan bunun için pek nadiren bahsediyordum, babamın bunu onaylayacağını hissediyordum; bu durum, birkaç sızıntı ve başkalarının tahminleri, leziz haber peşindeki basının *Laura* hakkında ortaya atmakla övündüğü bölük pörçük fikirlerin zeminini bunlar oluşturdu. *Laura* zamanın mırıltısına bunca uzun süre karşı koyduktan sonra, dediğim gibi, babam da babamın gölgesi de *Laura*'nın yayımlanmasına artık pek karşı çıkmazdı, diye düşünüyorum. Bir zamana karşı koyma ki ben de katkıda bulunmuş olabilirim buna, oyun olsun diye ya da hesapçılıktan değil ama, kendimin de karşı koyamadığı bir ötegüç etkisiyle. Lanetlenmeli miyim, teşekkür mü edilmeli bana?

"Ama nedir Bay Nabokov, nedir *gerçekten Laura*'yı yayımlamaya karar vermenize yol açan?"

E işte iyi kalpli bir adamım, dünya çapında herkesin "Dmitri'nin dilemması"yla empati kurup benimle senli benli olduklarını fark edince bari bir iyilik edip acılarına merhem olayım dedim.

Metin Üzerine Bir Not

Laura'nın Aslı'nın dizilmiş hali, Vladimir Nabokov'un el yazısıyla yazdığı kartlardaki orijinal işaretleri korumaktadır. Standardın dışında olan yazılışlar ve noktalama işaretleri aynen bırakılmış; Fransızca kelimelere de kartlarda yazanların dışında aksan eklenmemiştir. Bazı ilaveler, parantezler ya da dipnotlarla belirtilmiştir.

The Original of Laura

Ch. One

Her husband, she answered, was a writer, too — at least, after a fashion. Fat men beat their wives, it is said, and he certainly looked fierce, when he caught her ziffling through his papers, he pretended to stamp down a marble paperweight and crush this weak little hand (displaying the little hand in febrile motion) actually she was searching for a silly business letter and not in the least trying to decipher his mysterious

LAURA'NIN ASLI

Böl. Bir

Kocam da, diye cevapladı kız, yazardır – yani, bir bakıma. Şişman adamlar karılarını döver denir, adam da karısını kâğıtlarım karıştırırken yakalayınca adamakıllı kızgın görünmüştü. Mermer bir kâğıt ağırlığını indirdiği gibi bu narin beyaz eli (çırpınır gibi bir hareketle küçük elini gösteriyor) ezecek gibi yapmıştı. Aslında aptal bir iş mektubunu arıyordu kız, adamın esrarengiz müsveddesinin sırrını çözmeye

manuscript. Oh no, it was not a work of fiction (2)
which One dashes off, you know, to make
money; it was a mad neurologist's
testament, a
kind of Poisonous Opus as in that film.
It had cost him, and would still
cost him, years of toil, but the
thing was of course, an absolute
secret. If she mentioned it at all she
added, it was because she was drunk.
She wished to be taken home or preferably
to some cool quiet place with a clean bed
and room service. She wore a strapless gown

çalışmıyordu katiyen. A yok, insanın öylesine para kazanmak için karalayıverdiği bir edebiyat eseri değilmiş; deli bir nöroloğun vasiyetiymiş yazdığı, hani şu filmdeki gibi bir çeşit Zehirli Eser. Adamın yıllarını almış kitap, daha da alacağından başka, ama tabii tamamen sırmış. Şimdi bundan söz ediyorsa eğer –diye ekledi kız–, sarhoş olduğu içinmiş. Eve götürülmeyi arzuluyormuş ya da daha iyisi serin sakin bir yere, temiz yatak olsun, oda servisi olsun. Askısız bir gece elbisesi

and slippers of black velvet. Her bare insteps were as white as her young shoulders. The party seemed to have degenerated into a lot of sober eyes staring at her with nasty compassion from every corner, every cushion and ashtray, and even from the hills of the [redacted] spring night framed in the open french windows. Mrs. Carr, her hostess, repeated what a pity it was that Philip could not come or rather that Flora could not have induced

giymişti, ayaklarında kara kadifeden açık ayakkabılar vardı. Tabanlarının çıplak kavisleri taze omuzları kadar beyazdı. Parti berbat hale gelmişti, odanın her köşesinden, her yastıktan, her kül tablasından, hatta yere kadar inen açık pencerelerin çerçevelediği, üzerlerine bahar gecesi inmiş tepelerden bir dolu ayık göz dikilmiş sevimsiz bir merhametle ona bakıyorlardı sanki. Ev sahibesi Mrs. Carr, Philip'in gelemeyişi ne yazık dedi bir kere daha, ya da daha doğrusu Flora'mn onu gelmeye

him to come! I'll drag him [redacted]
[redacted] next time said Flora, (4)

[redacted] rummaging all around her seat for her small formless vanity bag, a blind black puppy. Here it is, cried an anonymous girl, squatting quickly.

Mrs Carr's nephew, Anthony Carr's and his wife Winny, one of those [redacted] easy going, over-generous couples that positively begs to lend their flat to a friend, a friend's friend, when they and their dog do not happen

ikna edemeyişi! Bir dahaki sefere bayıltıp getireceğim onu dedi Flora. Oturduğu yerde, etrafında küçük, gevşek gece çantasını arandı; kara, kör bir köpek yavrusu. İşte burada, diye seslendi tanımadığı bir kız çabucak yanına çömelerek.

Mrs. Carr'ın yeğeni Anthony Carr ve onun karısı Winny şu tasasız, fazlasıyla cömert çiftlerdendi, evlerini eşe dosta ama her dosta açmak üzere yanıp tutuşanlardan, tabii kendileri ve köpekleri

to read it. Flora spotted at once the alien creams in the bathroom and the open can of Fido's Feast next to the mixed cheeses in the cluttered fridge. A brief set of instructions (pertaining to the superintendent and the chairman) ended on: "Ring up my aunt Emily Carr," which evidently had be already done to lamentation in Heaven and laughter in Hell. The double bed was made but was unfresh inside. With comic fastidiousness Flora spread

evde olmadıkları zaman. Flora banyodaki bilmediği kremleri ve kalabalık buzdolabında üstü örtülmemiş peynire bitişik, kapağı açık Karabaş Kayıntısı konservesini hemen tespit etti. Az ve öz bir talimatlar takımı (kapıcıya ve temizlikçiye) şu minvalde bitiyordu: "Teyzem Emily Carr'ı çağırınız," – ki kendisi Cennet'in ah-vahları ile Cehennem'in kahkahaları eşliğinde çoktan "çağırılmış" bulunuyordu anlaşılan. Çift kişilik yatak yapılmış ama çarşafı değiştirilmemişti. Komik bir titizlikle Flora

her furcoat over it [redacted]
before undressing and lying down?
Where was the damned valise
that had been brought up earlier? [redacted]
In the vestibule closet. Had everything
to be shaken out before the pair
of morocco slippers could be located
neatly folded in their zippered
pouch? Hiding under the
shaving kit. All the towels in the
bathroom, whether [redacted], were
of a thick, soggy-looking, spongy texture.

kürk mantosunu onun üzerine serdi soyunup uzanmadan önce.

Evvelce yukarıya çıkarılan lanet olası valiz neredeydi? Girişteki portmantoda. Fermuarlı torbalarında cenin gibi katlanmış duran bir çift maroken terliği bulana kadar her şeyi çıkarıp silkmek gerekmeli miydi? Tıraş takımının arkasına gizlenmişler. Banyodaki pembe ya da yeşil bütün havlular, kalın, ıslak görünüşlü ve süngerimsiydiler.

copy out again

Let us choose the smallest. On the way back the distal edge of the right slipper lost its grip and had to be pulled [redacted] the grateful heel (with a finger for shoeing-horn.

no quotes
no comma

" Oh, hurry up, she said softly

" That first surrender of hers was a little sudden, if not downright unnerving. A pause for some light caresses, concealed embarrassment, feigned amusement, prefactory contemplation [redacted] She was

yeniden temize çekilecek

En küçüğü seçelim. Dönüş yolunda sağ terliğin arka tarafı gevşemiş, minnettar topuğun ayakkabı çekeceği yerine kullanılan parmakla çekip çıkarılması gerekmişti.

Ay, acele et, dedi kız pes perdeden [.]

Kızın o ilk kendini teslim edişi biraz ani, hatta düpedüz irkilticiydi. Bir-iki hafif okşama için duralama, gizlenmiş mahcubiyet, eğlenme taklidi, hazırlık mahiyetinde dalgın bir hava [.] Akla ziyan

an extravagantly slender girl. Her ribs showed. The conspicuous knobs of her hipbones framed a hollowed abdomen, so flat as to belie the notion of "belly." Her exquisite bone structure immediately slipped into a novel – became in fact the secret structure of that novel, besides supporting a number of poems. The cup-sized breasts of that twenty-four year old impatient beauty seemed a dozen years younger than she, with those pale squinty nipples and firm form.

denecek kadar ince yapılıydı. Kaburgaları çıkıyordu. Kalça kemiğinin göze batan uçları, "göbek" kavramını yalanlayacak kadar çukurlaşmış bir karnı çevreliyordu. Mükemmel kemik yapısı anında bir romana sızıverdi – hatta o romanın gizli yapısı, yanı sıra bir dizi şiire de dayanak oldu. Yirmi dört yaşındaki bu sabırsız güzelin fincan büyüklüğündeki memeleri, solgun, birbirine bakan uçları ve dirilikleriyle, memelerin sahibinden en az bir düzine yıl daha genç duruyorlardı.

Her painted eyelids were closed A tear
of no particular meaning [redacted] gemmed
the hard top of her cheek. Nobody could
tell what went on in that little head
Waves of desire rippled there, a recent
lover fell back in a swoon, hygienic
doubts were raised and dismissed,
contempt for everyone but herself
advertised with a flush of warmth
its constant presence, here it is,
cried what's her name squatting quickly
my darling, dushka moya (eyebrows

Boyalı gözkapakları örtüktüler. Özel anlamı olmayan bir damla gözyaşı yanağının sert üst kısmını mücevherledi. O küçük başın içinde neler olup bittiğini kimse kestiremiyordu [.] Arzu ürpertileri halka halka yayılıyordu orada, demin edinilen âşık kendinden geçerek geriye, sırtüstü attı kendini, hijyenle ilgili kuşkular uyandı ve bertaraf edildi, kızın kendisi hariç herkesi hor gördüğü her an belli oluyordu, al al bir ılıklıkla belli ediyordu bunu, a işte burda diye bağırdı, kız –adı neydi– çarçabuk çömeldi. Aşkım, *duşka moya*. (Kaşlar havaya

went up, eyes opened and closed again, she didn't meet Russians often, this should be pondered.)

To masturbate her face, coating there sides, pinafaring her stomach with kisses — all very acceptable while they remained dry.

To her frail, docile frame when turned over by hand revealed new marvels — the mobile omoplates of a child being tubbed, the incurvation of a ballerina's spine, narrow nates

kalktı, gözler açıldı, yeniden kapandı, sık karşılaşmıyordu Ruslarla, onu da unutmamalı.)

Öpücüklerle yüzünü maskelemek, yanlarını döşemek, karnına öpücüklerden bir önlük çizmek – bunların hepsi de çok hoştu, öpücükler kuru oldukları sürece.

Kırılgan, yumuşakbaşlı bedeni tutulup çevrildiğinde yeni harikalar seriyordu gözler önüne – küvette bir çocuğun kıpır kıpır kürek kemikleri, bir balerin omurgasının kıvrımı, her anlama gelebilecek,

of an ambiguous irresistable charm (nature's beastliest bluff, said Paul de G watching a dour old don watching boys bathing)

Only by identifying her with an unwritten, half-written, rewritten difficult book could one hope to render at last what [redacted]

karşı konulmaz bir cazibeye sahip dar kalçalar (tabiatın en alçakça blöfü, demişti denize giren oğlanları seyreden ekşi suratlı bir okul müdürünü seyreden Paul de G)

Kızı ancak yazılmamış, yarım yazılmış, yeniden yazılmış çetin bir kitapla özdeşleştirerek umabilirdiniz

contemporary descriptions of intercourse so seldom convey, because newborn and thus generalized, in the sense of primitive organisms of art as opposed to the personal achievement of great English poets dealing with an evening in the country, a bit of sky in a river, the nostalgia of a remote sound: — things utterly beyond the (reach) of Homer or Horace. Readers are directed to that book — on a very high shelf, in a very bad light — but

daha yeni ortaya çıkmış ve hemen genelleştirilmiş çağdaş cinsel ilişki tasvirlerinin öylesine nadiren iletebildikleri şeyi; sanatın primitif organizmaları diyelim bunlara, büyük İngiliz şairlerinin kırda bir akşamı, nehre yansıyan bir gökyüzü parçasını, uzak gürültülere duyulan hasreti anlatmaktaki üstün başarılarının tam tersi – bir Homeros'un ya da Horatius'un hiç elinin ulaşamayacağı alanlar. Okuru o kitaba yönlendirmek isterim –çok yukarıdaki bir rafta, ışık çok kötü– fakat

already existing, as magic exists, and death, and as shall exist, from now on, the mouth she made automatically while using [redacted] that towel to wipe her thighs after the promised withdrawal.

¶ A copy of Glist's dreadful "Glaodscape" (receding ovals) adorned the wall. Vital and serene, according to philistine Flora [redacted] Auroral rumbles and bangs had begun jolting the cold misty city.

¶ She consulted the onyx eye on her wrist. It was too tiny and not

kesinlikle var o kitap, büyünün de varolduğu gibi ve ölümün de; kızın, vaat edilen dışa boşalmadan sonra o havluyla apış arasını silerken farkında olmadan büzdüğü ağzın da şimdiden sonra varolacağı gibi.

Glist'in o berbat "Organzara"sının (ufka doğru küçülen ovaller) bir röprodüksiyonu süslüyordu duvarı. Dirimsel ve dingindi, filisten Flora'nın fikrince. Tan vakti gümbürtüleri ve gürültüleri sarsarak uyandırmaya başlamıştı soğuk, sisli kenti [.]

Bileğindeki oniks göze baktı. Çok küçüktü ve

costly enough for its size to go right, she said (translating from Russian) and it was the first time in her stormy life that she knew anyone take of her watch to make love. But I'm sure it is sufficiently late to ring up another fellow" (stretching her swift cruel arm toward the bedside telephone)".

¶ She who mislaid everything dialled fluently a long number

"You were asleep? I've shattered your sleep? That's what you

bu küçüklükte doğru dürüst işleyebilecek kadar da pahalı değil, dedi (Rusçadan çevirerek) ve fırtınalı ömründe sevişmeden önce saatini çıkaran bir erkekle de ilk kez birlikte oluyordu. "Fakat herhalde telefona sarılıp başka bir herifi çağırmak için de ziyadesiyle geç (zalim kolunu çarçabuk yatağın kenarındaki telefona uzattı)."

Her şeyi orada burada unutan kız, uzun bir numarayı seri şekilde çevirdi

"Uyuyor muydun? Uykunu mu berbat ettim? Oh olsun

deserve. Now listen carefully." And with tigerish zest, monstrously magnifying a trivial tiff she had had with him, whose pyjamas (the idiot subject of the tiff) were changing the while, in the spectrum of his [redacted] and distress, from heliotrope to a sickly gray, she dismissed the poor oaf forever.

"That's done," she said, resolutely for replacing the receiver. Was's game now another round," she wanted to know.

hak ettin. Şimdi iyi dinle." Ve bir kaplan şehvetiyle, onunla yaşadığı önemsiz bir münakaşayı canavarca büyüterek söze girişti, berikinin pijamaları (ki münakaşanın salakça konusu buydu) yaşadığı şaşkınlığın ve sıkıntının tayfında renk değiştiriyor, sümbülîden hastalıklı bir griye dönüşüyordu – sonuçta zavallı sersem çocuğu azat etti.

"Bu iş de tamam,["] dedi, kararlı bir hareketle ahizeyi yerine koyarak. Bir tura daha var mıydım, onu bilmek istiyordu.

No? Not even a quickie? Well, tant pis
Try to find me some liquor in their kitchen,
and then take me home.

If The position of her head, its trustful
poximity, its grateful shouldered
weight, the tickle of her hair, endured
all through the drive; yet [redacted]
[redacted] she was not asleep
and with the greatest exactitude had
the taxi stop to let her out [redacted]
[redacted] at the corner of Heine [redacted],
not too far from, nor too close to, her

Hayır mı? Çarçabuk bir tane? E peki, *tant pis*. Mutfağa bir bak, içki bul bana bulabilirsen, sonra da beni eve bırak.

Kızın başının duruşu, güven verecek kadar yakınında olması, minnet dolu omuzlara yüklediği ağırlık, hepsi araba yolculuğu süresince devam etti; ama uyumamıştı ve taksiyi Heine Sokağı'nın köşesinde durdurtup indi, evine ne çok uzak ne de çok yakın bir

house This was an old villa backed by tall trees. In the shadows of a side alley a young man with a mackintosh over his pyjamas was wringing his hands. The street lights were going out in alternate order, the odd numbers first. Along the pavement in front of the villa her obese husband, in a rumpled black suit and tartan booties with clasps, was walking a striped cat on an overlong leash. She made for the front door

noktada. Burası gerisinde uzun ağaçlar yükselen eski bir villaydı. Bir yan girişin gölgeleri içinde beyaz pijamasının üzerine yağmurluk geçirmiş genç bir adam ellerini ovuşturmaktaydı. Sokak lambaları sırayla sönmekteydiler, önce tek sayılar. Villanın önündeki yaya kaldırımında kızın çok şişman kocası, üzerinde buruşuk bir siyah takım, ayaklarında kopçalı, ekose pantuflalar haddinden fazla uzun bir kayışla tekir bir kediyi gezdirmekteydi. Kız dosdoğru ön kapıya yöneldi.

Her husband followed, now carrying the cat The scene might be called somewhat incongrous. The animal seemed marvelously fascinated by the snake trailing behind on the ground.

Not wishing to harness herself to futurity, she declined to discuss another rendez-vous To prod her slightly, a messenger called at her domicile three days later He brought from the favorite florist of fashionable girls a banal bery [redacted]

Kocası arkasından geldi, kediyi kucağına almıştı şimdi. Biraz alakasız denilebilirdi bu sahneye. Hayvan geride yerde sürünmekte olan yılandan safça büyülenmiş gibiydi.

Kız kendi kendini geleceğe zincirlemeyi arzu etmediğinden, başka bir randevu vermeyi reddetti. Onu hafifçe dürtüklemek üzere üç gün sonra bir ulak çaldı kapısını. Modayı takip eden kızların favorisi olan çiçekçiden bir kucak gayet pespaye

of bird-of-paradise flowers. Cora, the mulatto chamber maid, who let him in, surveyed the shabby courier, his comic cap, his wan countenance with its three days growth of blond beard, and was about to, zaisg her chin and embrace his rusting load but he said "No, J've been ordered to give this to Madame herself" "O you French?" asked scornful Cora (the whole scene was pretty artificial in a fishy theatrical way). He shook his head — and here

cennetkuşu çiçeği, streliçya geldi. Paspal kuryeyi içeri alan melez oda hizmetçisi Cora, onun komik kepine, üç günlük sarışın sakallı donuk beyaz yüzüne şöyle bir göz attı, çenesini havaya dikip oğlanın hışırdayan yükünü kucaklayacaktı ki, beriki, "Hayır, Madame'a bunları kendi elimle vermem söylendi," dedi "Sen Fransız?" diye sordu Cora alayla (sahnenin bütününde burna kötü kokular getiren teatral bir yapaylık vardı). Oğlan başını iki yana salladı, o sırada

Madame appeared from the breakfast room. First of all she dismissed Cora with the strelitzias (hateful blooms, regalized bananas, really).

"Look," she said to the beaming bum, "if you ever repeat this idiotic performance, I will never see you again. I swear I won't! In fact, I have a great mind —" He flattened her against the wall between his outstretched arms; Flora ducked, and freed herself, and showed him the door; but the telephone was already ringing [redacted] ecstatically when he reached his lodgings

— • —

Madame kahvaltı odasından çıkageldi. İlk iş olarak streliçyalarla birlikte Cora'yı savdı (nefretlik çiçekler, şatafatlı muzlar sadece).

"Bak," dedi sırıtan serseriye, "bu budalaca gösteriyi bir kere daha tekrarlayacak olursan, seninle bir daha hiç görüşmem. Yemin ediyorum görüşmem! Hatta, şuna karar verd-" Oğlan iki yana açılmış kollarıyla duvara bastırdı onu; Flora alttan kaçıp kurtardı kendini, kapıyı gösterdi ona ama oğlan eve vardığında telefon, hazdan eriyen bir çınlamayla çalmaktaydı çoktan.

Ch Two

Her grandfather, the painter Lev Linde, emigrated in 1920 from Moscow to New York with his wife Eva and his son Adam. He also brought over a large collection of his landscapes, either unsold or loaned to him by kind friends and ignorant institutions — pictures that were said to be the glory of Russia, and the pride of the people. How many times are those [redacted] — clearings in pine woods, with a bear cub or two, and brown brooks between thawing snow-banks, and the vastness of [redacted] purple heaths,

İKİ 1
Böl. İki

Kızın büyükbabası, ressam Lev Linde, 1920'de karısı Eva ve oğlu Adam'la Moskova'dan New York'a iltica etmişti. Yaptığı manzara resimlerinin büyük bir kısmını da yanında getirmişti – ya satılmamış ya da iyi kalpli tanıdıklar veya duruma uyanmamış kurumlar tarafından kendisine ödünç verilmiş resimler; Rusya'nın şanı, şerefi, halkın gururu denilen eserler. Bu ince ince resmedilmiş şaheserler defalarca reprodüksiyon albümlerinde yer almıştı – çam ormanları ortasında açıklıklar, ilaveten bir-iki ayı yavrusu, karları eriyen toprak parçaları arasından akan kahverengi çaylar, mor çalılıklarla dolu kırların uçsuz bucaksızlığı!

Natives "decadents" had been calling them "calender tripe" for the last three decades [redacted]; yet Linde had always had an army of stout admirers; [redacted] mighty few of them ventured up [redacted]'s exhibitions in America. Very soon a number of [redacted] unconsolable oils found themselves being shipped back to Moscow, while another batch [redacted] rented flats before trouping up to [redacted] attic or [redacted] to the [redacted] market stall.

It What can be sadder than a discouraged

İKİ 2

Mahallî "dekadanlar" bunlara otuz yıldır "takvim resmi" demiş durmuşlardı; ama Linde'nin her zaman inatçı bir hayran ordusu olmuştu; Amerika'daki sergilerinde bunların pek azı boy gösterdi. Çok geçmeden boynu bükük yağlılardan bir kısmı Moskova yolunda buldular kendilerini, bir kısmı da kiralık apartman dairelerinde somurtup durdular, marş marş tavan arasına yollanmadan ya da sinsi sinsi tezgâhlara sızmadan önce.

Şevki kırılmış, kendi alışılmış

artist dying not from his own commonplace maladies, but from the cancer of oblivion invading his once famous "pictures such as "April in Yalta" or "The Old Bridge." Let us not dwell on the choice of the wrong place of exile. Let us not linger at that pitiful bedside. His son Adam Lind (he dropped the last letter on the tacit advice of a misprint in a catalogue) was more successful. By the age of thirty he had become a fashionable photographer [redacted] the Balerina Lanskaya,

İKİ 3

marazlarından değil de, "Yalta'da Nisan" ya da "Eski Köprü" gibi bir zamanlar meşhur tablolarını çürüten unutuluşun kanserinden ölen sanatçıdan daha hazin ne olabilir? İltica edilen memleketin yanlışlığı üzerinde durmayalım. O acıklı hastanın başucunda eyleşmeyelim.

Oğlu Adam Lind (bir katalogdaki basım hatasının usuldan öğüdüne uyup 'e'yi atmıştı soyadından) ondan daha başarılıydı. Otuzuna vardığında aranan bir fotoğrafçı olmuştu. Balerin Lanskaya ile evlendi,

a delightful dancer, though with something fragile and gauche about her that kept her teetering on a narrow ledge between benevolent recognition and the cave canems of momentaries. A number of theatergoers belonged merely to the Union of Property Movers, [redacted] simple followers of Polish extraction, but Flora was probably [redacted]'s daughter. Three years after her birth Adam discovered that the boy he adored had strangled [redacted] another, unattainable boy.

çok hoş bir dansçı olan bu kızın kırılgan ve sakar bir yanı da vardı; bu yüzden de şöhretin cömertliğiyle adamdan sayılmayacak kimselerin övgü dolu yazıları arasında dar bir eşikte kalakalıveriyordu. İlk sevgilileri çoğunlukla Dekor Taşıyıcıları Sendikası üyeleriydi, Polonya kökenli harbi herifler; ama Flora muhtemelen Adam'ın kızıydı. Flora doğduktan üç yıl sonra Adam, sevdiği oğlanın, elde edemediği başka bir oğlanı boğarak öldürdüğünü öğrendi –

whom he loved even more. Adam Lind had always had an inclination for trick photography and this time, before shooting himself in a Montecarlo hotel (on the night, [illegible] estate. said to [illegible] of his wife's very real success in Pikez's "Narcisse et Narcette"), he geared and focussed his camera in a corner of the drawing room [illegible] so [illegible] as to record the event from different angles. These automatic pictures of his last moments and of a table's lion-paws did not come out too well; but his widow

İKİ 5

o oğlanı Adam'dan çok seviyordu. Adam Lind'in fotografik trüklere yatkınlığı vardı ve bu kez, Montekarlo'da bir otelde kendini vurmadan önce (üzücüdür, karısının *Narcisse ve Narcette* balesinde kazandığı son derece gerçek başarının gecesi) oturma odasında hazırladığı kamera düzeneğiyle olayı değişik açılardan kaydetti. Adam'ın hayatının son anlarıyla bir masanın aslan pençesi ayaklarını birleştiren bu art arda görüntüler çok da belirgin değildiler; ama dul eşi

easily sold them for the price of a flat in Paris to the local magazine Pitch which specialized in soccer and diabolical facts-divers

ft With her little daughter, an English governess, a Russian nanny, and a cosmospolitan lover, she settled in Paris, then moved to Florence, sojourned in London and returned to France Her art was not strong enough to survive the loss of good looks as well as a certain wavering flame in her pretty but too prominent right omoplate, and by the

İKİ 6

onları kolayca Paris'te bir apartman dairesi fiyatına, futbol ve şeytani dedikodular konusunda uzmanlaşmış *Gool* dergisine sattı.

Kadın, küçük kızı, İngiliz bir mürebbiye, Rus bir dadı ve kozmopolit bir sevgiliyle Paris'e yerleşti, oradan Floransa'ya taşındı, bir süre Londra'da oturdu, sonra Fransa'ya döndü. Sanatı ne güzelliğini kaybetmesine dayanacak kadar güçlü idi ne de hoş görünüşlü fakat aşırı çıkık sağ kürek kemiğinde giderek kötüleşen bir sakatlığı atlatacak kadar;

age of forty or so we find her reduced to giving dancing lessons at a not quite first-rate school in Paris.

¶ Her glamorous Lovers were now replaced by an elderly but still vigorous Englishmen ~~Englishmen~~ who sought abroad a refuge from taxes and a convenient place to conduct his not quite legal transactions in the traffic of wines. He was what used to be termed a charmer. His name, no doubt assumed, was Hubert H. Hubert.

¶ Flora, a lovely child, as she said

İKİ 7

derken, onu kırk yaşları civarında Paris'te pek de birinci sınıf olmayan bir dans okulunda dans dersleri vermeye mecbur halde buluyoruz.

Gösterişli sevgililerin yerini yaşlıca fakat dinç bir İngiliz aldı; adam vergilerden kurtulmak ve şarap ticareti sahasında pek de yasal olmayan birtakım alışverişleri sürdürmek üzere ülkesinden ayrılmıştı. Eskilerin *şeytan tüyü var* dedikleri cinsten biriydi. Adı –kuşkusuz takma ad– Hubert H. Hubert'di.

Flora, bu güzel çocuk,

herself with a slight shake (dreamy? incredulous?) of her head every time she spoke of those prepubescent years, had a gray home life marred by illhealth, [redacted] and boredom. Only some very expensive, super-Oriental doctor with long gentle fingers could have analyzed her nightly dreams of erotic tortures in so called "labs", major and minor laboratories with red curtains. She did not remember her father and rather disliked her mother. She was often alone in

İKİ 8

kendisi o ergenlik öncesi yıllarından bahsederken her defasında hafifçe başını sallayarak (dalıp gittiğinden mi? söylediğine inanamadığından mı?) böyle derdi – hastalık ve can sıkıntısıyla örselenmiş külrengi bir ev ortamında büyüdü. Ancak uzun, müşfik parmakları olan, çok pahalı, süper Oryantal bir hekim analiz edebilirdi geceden geceye gördüğü cinsel ezalarla dolu erotik rüyaları; o 'lab' tabir edilen yerlerde, küçüklü büyüklü laboratuvarlarda geçiyordu bunlar, kırmızı perdeleri olan. Babasını hatırlamıyor, annesinden hiç mi hiç hazzetmiyordu. Çoğunlukla

the house with Mr. Hubert, who constantly "prowled" (rodait) around her, humming a monotonous tune and sort of mesmerising her, enveloping her, so to speak in some sticky invisible substance and coming closer and closer no matter what she turned. For instance, she did not dare to let her arms hang aimlessly lest her knuckles came into contact with some horrible part of that kindly fat smelly and "pushing" old [redacted] male.

İKİ 9

sürekli etrafında "dönüp duran" (*rodait*) Mr. Hubert'le evde yalnızdı, adam bir taraftan da monoton bir ezgi mırıldanır, onu bir çeşit hipnotize eder, tabir caizse yapışkan görünmez bir maddeye sarıp sarmalardı, kız nereye dönse onu daha da yakınında bulurdu. Mesela kollarını amaçsızca iki yanına indiremezdi çünkü ellerinin kemikli yerleri gider o müşfik fakat kötü kokulu ve "ittiren" ihtiyar tekenin korkunç bir yerlerine değerdi.

(her)
He told stories about his sad life, he told
her about his daughter who was
just like her, same age- twelve-, same
eyelashes - darker than the dark blue of the iris,
same [redacted] hair, a blodish or rather
palomino, and so silky - if he could
be allowed to stroke it, or
l'effleurer des cerises, like this,
that's all, thanks: you. Poor Daisy
had been crushed to death by
a backing lorry on a country road
- short cut home from school -

İKİ 10

Adam kıza acıklı hayatı hakkında hikâyeler anlatırdı, tıpkı ona benzeyen kızından bahsederdi, onunla aynı yaştaydı –on iki–, –kirpikleri aynıydı– gözbebeklerinin koyu mavisinden daha koyuydular, saçları aynı, sarışına kaçan ya da daha çok altın rengi, nasıl da ipeksiydiler –okşamasına izin verir miydi ya da *dudaklarına değse bir dem*– işte böyle, sadece bu, teşekkür ederim. Zavallı Daisy'yi köy yolunda geri geri giden bir kamyon ezmişti –okul dönüşü kestirme–

through a muddy construction site – abominable tragedy – her mother died of a broken heart. Mr Hubert sat [redacted] on Flora's bed and nodded his head acknowledging all the offences of life, and wiped her eyes with a violet [redacted] handkerchief which turned orange – a little parlour trick – when he stuffed it back into his breast-pocket, and continued to nod [redacted] as he tried to adjust his thick outsole to a pattern of the carpet. He looked now like a not too successful conjuror paid to talk

çamurlu bir şantiye –korkunç bir trajedi– annesi üzüntüden ölmüştü. Mr. Hubert, Flora'nın yatağına oturur, kel kafasını aşağı yukarı sallayarak hayatın ona çektirdiği ezayı anlatır, gözlerini menekşe rengi bir mendile silerdi. Mendil turuncuya döner –ucuz bir sihirbazlık numarası– sonra onu kalp üzerindeki cebe tıkıştırır, kafasını sallamaya devam ederken ayakkabısının kalın tabanını halıdaki bir desene uydurmaya çalışırdı. O anda acemi bir sihirbaza benzerdi,

fairytales to a sleepy child at bedtime, but he sat a little too close. Flora wore a nightgown with short sleeves copied from that of the Montglas de Sancerre girl, [redacted] a very savant, and disgraced schoolmate, who taught her where to kick an enterprising gentleman

A week or so later Flora happened to catch up with a chest cold. The mercury went up to 38° in the late afternoon and she complained of a dull buzz

İKİ 12

yatma vakti mahmur bir çocuğa masal anlatması için parayla tutulmuş, ama biraz fazlaca yakın otururdu. Flora, Montglas de Sancerre ailesine mensup, çok tatlı ve yoldan çıkmış okul arkadaşı kızdan kopya edilmiş kısa kollu bir gecelik giyerdi; kız ona eline koluna hakim olamayan beylerin neresine tekme atılacağını da öğretmişti.

Bir hafta kadar sonra Flora göğsünü üşütmüş yatıyordu. Akşamüzeri cıva 38'e kadar çıktı, Flora şakaklarında sağır bir

in the temples. Mrs Lind cursed the old housemaid for buying asparagus instead of Aspirin and hurried to the pharmacy herself. Mr Hubert had brought her pet a thoughtful present: a miniature chess set ("she knew the moves") with tickly-looking little holes bored in the squares to admit and grip the red and white pieces; the pin-sized pawns penetrated easily, but the slightly larger noblemen had to be forced in with an enervating joggle. The pharmacy was perhaps closed

uğultudan yakındı. Mrs. Lind, aspirin yerine *asperge* (kuşkonmaz) alan ihtiyar hizmetçiye lanetler yağdırdı ve eczaneye kendisi koştu. Mr. Hubert bebeciğine pek düşünceli bir armağan getirmişti; minyatür bir satranç seti ("oyunun kurallarını biliyordu kız"), beyaz ve kırmızı taşları sokup çıkarmak için karelere oyulmuş küçük, kaşıma isteği uyandıran delikler; iğne büyüklüğünde piyonlar kolay giriyorlardı ama daha büyükçe olan ötekileri biraz tedirgin edici biçimde ittirmek gerekiyordu. Eczane kapanmıştı belki,

and she had to go to the one next to [illegible]
or else she had met some friend of hers
in the street and would never return. A
fourfold smell — tobacco, sweat, rum
and bad teeth — emanated from poor
old harmless Mr Hubert, it was
all very pathetic. His fat porous nose with
red nostrils full of hair nearly touched her
bare throat as he helped to prop the
pillows behind her shoulders, and the muddy road
was again, was for ever a short cut between
here and school, between school and death,

o da kilisenin bitişiğindeki ötekisine gitmek zorunda kaldı ya da belki sokakta bir arkadaşına rastlamıştı da bir daha hiç dönmeyecekti. Dörtlü bir koku –tütün, ter, rom ve çürük diş– yayılıyordu zavallı, zararsız ihtiyar Mr. Hubert'ten, her şey çok acıklıydı. İçinden kıllar fışkıran kırmızı delikli, iri, geniş gözenekli burnu handiyse kızın boğazına değdi sırtına yastıklar yerleştirirken ve o çamurlu sokak yeniden, sonsuza dek kendisiyle okul, okulla ölüm arasındaki bir kestirme oldu kız için,

with Daisy's bycycle wobbling in the indefinite fog. She, too, "had" known the moves, and had loved the en passant trick as one loves a new toy, but it cropped up so seldom, though he tried to prepare those magic positions where the ghost of a pawn can be captured on the square it has crossed.

Fever, however, turns games of skill into the stuff of nightmares. After a few minutes of play Flora grew tired of it, put a rook in her mouth, rejected it,

nüfuz edilmez sisin içinde bata çıka giden Daisy'nin bisikletiyle, önde. Kız da "hamleleri bilirdi" ve rastgele bir hileyi de yeni bir oyuncağı sever gibi severdi, fakat o kadar seyrek çıkıyordu ki bunlar – adam bir piyonun gölgesinin az önce üstünden geçtiği karede yakalanabilen o sihirli pozisyonları hazırlamak için uğraşsa da.

Ama yüksek ateş, el becerisine dayalı oyunları kâbus haline getirir. Birkaç dakika oynadıktan sonra yoruldu Flora oynamaktan, bir kaleyi ağzına soktu, çıkardı sonra,

clowning dully. She pushed the board away and Mr. Hubert carefully removed it to the chair that supported the tea things. Then, with a father's sudden concern, he said "I'm afraid you are chilly, my love," and plunging a hand under the bedclothes from his vantage point at the footboard, he felt her shins. Flora uttered a yelp and then a few screams. Freeing themselves from the tumbled sheets her pedalling legs hit him in the crotch. As he lurched aside, the teapot, a saucer of raspberry jam,

İKİ 16

isteksizce soytarılık etti. Satranç levhasını itti, Mr. Hubert de onu dikkatle üzerinde çay takımının durduğu iskemleye nakletti. Sonra ani bir baba ilgisiyle "Korkarım soğuk aldın sen hayatım," dedi ve yatağın ayakucundan, bulunduğu kerteriz noktasından elini örtülerin altına daldırarak kızın bacaklarına dokundu. Flora kesik bir ses çıkardı, sonra birkaç çığlık attı [.] Dolaşık çarşaflardan kurtulan ayaklarını pedal çevirir gibi çevirip adamın apış arasına indirdi. Adam yana kaçarken, çaydanlık, ahududu reçeli dolu bir çay tabağı

an several tiny chessmen joined in the silly fray Mrs Lind who had just returned and was sampling some grapes she had bought, heard the screams and the crash and arrived at a dancer's run. She soothed the absolutely furious, deeply insulted Mr Hubert before scolding her daughter. He was a dear man, and this life lay in ruins all around him. He wanted to marry him, saying she was the image of the young actress who had been his wife, and indeed to judge by the photographs

ve sürüyle minik satranç piyonu da bu saçma hengameye dahil oldular. Eve o an dönmüş, satın aldığı üzümlerin tadına bakmakta olan Mrs. Lind, çığlıkları ve şangırtıyı duydu ve balerin adımlarıyla olay yerine seyirtti. Öfkeden kudurmuş, fena halde alınmış Mr. Hubert'i yatıştırdı, sonra kızını azarladı. Çok iyi bir adamdı, hayatı bir enkazdı dörtbir yanında. Kendisiyle evlenmek istiyordu, bir zamanlar karısı olan genç aktrise tıpatıp benzediğini söylüyordu, ve gerçekten de fotoğraflara inanılacak olursa

sha, Madame Lanskaya, did resemble [redacted] poor Daisy's mother.

If there is little to be added about the incidental, but not unattractive Mr Hubert H. Hubert. He [redacted] another happy year in that cosy house and died of a stroke in a hotel lift after a business dinner. Going up, one would like to surmise.

— • —

Madame Lanskaya, zavallı Daisy'nin annesine benziyordu da.

Bu ehemmiyetsiz, aslında o kadar da nahoş olmayan Mr. Hubert H. Hubert hakkında söylenecek başka şey yok. O sıcak yuvada bir sene daha kiracı durdu, derken bir iş yemeğinden sonra otelin asansöründe kalp krizi geçirerek öldü. Yukarı çıkarken, diye umuyor insan.

Flora was barely fourteen when she lost her virginity to a coeral, a handsome ballboy at the Carlton Courts in Cannes. Three or four broken porch steps — which was all that remained of an ornate public toilet or some ancient templet — smothered in mints and campanules and surrounded by gunpeas, formed the site of a duty she had resolved to perform rather than a casual pleasure. She was now learning to taste. She observed with quiet interest the difficulty Jules had of dragging a junior-size sheath over the

Üç 1

Böl. Üç

Flora daha on dördüne varmadan, Cannes'da Carlton Kortları'nda top toplayan, kendi akranı, yakışıklı bir oğlana verdi bekaretini. Nane ve çan çiçeklerine gömülü, ardıçlarla çevrili üç ya da dört kırık basamak –cafcaflı bir umumi tuvalet ya da ufak bir antik tapınaktan geriye kalan bir tek bunlardı– tadına varmayı yavaş yavaş öğrendiği bir mecburiyeti bu dekorda yerine getirdi. Sakin bir ilgiyle Jules'ün junior boy bir kılıfı

organ that cooked abnormally at full width stout and had a head turned somewhat askew as if wary of receiving a backhand slap at the decisive moment. Flora Jules do everything he desired except kiss her on the mouth, and the only words said referred to the next assignation.

One evening after a hard day picking up and tossing balls and pattering in a crouch across court between the rallies of a long tournament the poor boy, stinking more than usual, pleaded

ÜÇ 2

alışılmadık tıknazlıkta organına zorla geçirişini seyretti; tam kalktığında başı hafifçe yamuluyordu da – ~~en önemli an geldiğinde~~ elin tersiyle bir şamar yemekten tırsarmış gibi. Flora, dudaktan öpme dışında Jules'ün istediği her şeyi yapmasına izin verdi, söylenen yegane sözcükler de bir sonraki randevuya dairdi.

Uzun bir turnuva boyu top toplayıp geri yollamaktan, iki saha arası iki büklüm gidip gelmekten yorgun düştüğü zorlu bir günün akşamı, her zamankinden de çok ter kokan biçare oğlan, perişan

utter exhaustion and suggested going to a movie instead of making love; whereupon she walked away through the high heather and never saw Jules again — except when taking her tennis lessons with the stodgy old Basque in uncreased white trousers who had coached players in Odessa before World War One and still retained his effortless exquisite style.

Back in Paris Flora found new lovers with a gifted youngster from the Lanskaya school and another

Üç 3

halde, sevişmek yerine sinemaya gitmeleri için yalvardı; bunun üzerine kız yüksek çalılıkların arasından yürüyerek çekip gitti ve Jules'ü jilet gibi ütülü beyaz pantalonlu sıkıcı, yaşlı Basklıdan aldığı tenis dersleri dışında bir daha hiç görmedi. Adam Birinci Dünya Savaşı öncesi Odessa'da antrenörlük yapmıştı ve hiç zorlanmadan, dört başı mamur oyun stilini hâlâ koruyordu.

Paris'e döndüğünde Flora yeni sevgililer edindi. Lanskaya'nın mektebinden yetenekli bir gençle ve

eager, more or less interchangeable couple she would bicycle through the Blue Fountain Forest to a romantic refuge where a sparkle of broken glass or a lace-edged rag on the moss were the only signs of an earlier period of literature. A cloudless September maddened the crickets. The girls would compare the dimensions of their companions. Exchanges would be enjoyed with giggles and cries of surprise. Games of blindman's buff would be played on the buff. Sometimes a voyeur would be shaken out of a tree by the vigilant police.

ÜÇ 4

istekli ama olsa da olur olmasa da bir çiftle Fontenblö Ormanı'nda bisikletle gezintiye çıkıyordu.Orman romantik bir sığınaktı, orada yosunlar üzerinde kırık cam parçalarının parlamaları ya da kenarı dantelli bir bez parçası eski edebiyattan kalan yadigarlardı. Bulutsuz bir eylül cırcırböceklerini çıldırtmıştı. Kızlar erkek arkadaşlarının ebadını karşılaştırıyorlardı. Karşılıklı malumat alışverişinin tadı, kıkırdamalar ve şaşkınlık çığlıkları eşliğinde çıkıyordu. Körebe oynadılar kör ve çıplak. Devriye gezen polis, arada bir, bir dikizciyi ağaçlardan silkeliyordu.

This is Flora of the close-set dark-blue [redacted] eyes and cruel mouth recollecting in her mid twenties fragments of her past, with details lost or put back in the wrong order, FAIL between DELTA and SLIT, on dusty obscure shelves, this is she. Everything about her is bound to remain blurry, even her name which seems to have been made expressly to have another one modelled upon it by a fantastically lucky artist of art, of love of the

Üç 5

Birbirine yakın lacivert gözleri, zalim ifadeli ağzıyla Flora işte, yirmili yaşlarının ortalarında geçmişinin parçalarını hatırlıyor, kimi ayrıntılar kaybolmuş ya da yanlış sırayla dizilmiş, DELTA ile YARIK arasına KUYRUK konmuş tozlu karanlık rafların üzerine, işte Flora bu. Hakkındaki her şey bulanık kalmaya mahkûm, ismi bile, talihi mükemmelen yaver giden bir sanatçı tarafından harflerinden yeni bir isim yapmak üzere özellikle uydurulmuşa benzeyen ismi bile. Sanattan, aşktan,

difference between dreaming and waking she knew nothing but would have stared at you like a flatheaded blue serpent if you questioned her

düşle uyanıklık arasındaki farktan bir şey anlamazdı anlamasına ama sorgulayacak olursanız yassı kafalı bir mavi yılan gibi saldırıverirdi üzerine insanın

She returned with her mother and Mr. Espenshade to Sutton, Mass. where she was born and now went to college at Tufts

At eleven she had read a quoi revent les enfants, by a certain Dr Freud, a madman.

St Leger d'Exu

The extracts came in a perusal series of Les great representant de notre epoque though why great representants were so badly penned remained a mystery

ÜÇ 7

Annesi ve Mr. Espenshade ile birlikte, doğum yeri olan ve şimdi üniversitesine gittiği Sutton, Massachusetts'e geri döndü.

On bir yaşında Dr. Freud diye birinin, kaçığın teki, "A quoi revent les enfants"ını* okumuştu.

Parçalardı bunlar, "Les great representants de notre epoque – Çağımızın [büyük] röprezantanları" üstbaşlıklı St. Leger d'Exuperce dizilerinden birinde karşısına çıkmışlardı, mamafih "büyük röprezantanlar"ın düzyazılarının neden bu kadar kötü olduğu bir sırdı.

(*) (Fr.) Çocuklar neyin rüyasını görür?

Sutton College

Ex O

A sweet Japanese girl - who took Russian and French because her stepfather was half French and half Russian, taught Flora to point her left hand up to the radial artery (one of the tenderest areas of her body) with minuscule information, on so called "fairy" script, regarding names, dates and ideas. Both cheats had more French than Russian; but on the latter the possible questions formed, as it were a banal bouquet of probabilities.

Ex [0]

Sutton College

Üvey babası yarı Rus yarı Fransız olduğu için Rusça ve Fransızca alan sevimli bir Japon kız, Flora'ya sol kolunu dal kemiğine kadar (güzel bedeninin en ince bölgelerinden biri) "peri" yazısı denilen yazıyla miniminnacık bilgilerle donatmasını öğretti, isimler, tarihler ve kavramlar. İki kopyacının da Rusçadan çok Fransızcaları vardı; gelgelelim bu ikincisinde olası sorular deyim yerindeyse banal bir olabilirlikler buketi halini alıyordu.

Ex Q

What folklore preceded poetry in Rus? Speak a little of about Lom. and Derzh.; paraphrase T's letter to E.O.; what does T.'s doctor deplore about the temperature of his own hands when preparing to examine his patient? Such was the information conveyed by the Professor of Russian Literature (a forlorn looking man bored to extinction by his subject). As to the lady who taught French Literature all she needed were the names of modern French writers and their listing on Flora's palm caused a much denser tickle Especially memorable

Ex [1]

Rus'ta şiiri önceleyen nasıl bir halk edebiyatıydı? Biraz Lom. ve Derzh.den bahset; T'nin E.O.'ya mektubunu alıntıla metin içinde; İ.İ.'nin doktoru hastasını [...] hazırlanırken kendi ellerinin hararetini neden nahoş bulur? – (Konusundan ölesiye sıkılan, leyla bir adam olan Rus Edebiyatı hocasının) talep ettiği bilgiler böyle şeylerdi.* Fransız edebiyatı veren hanıma gelince, onun tek istediği modern Fransız yazarlarının isimleriydi ki onların Flora'nm avucunda listelenişi çok daha yoğun bir gıdıklanma sebebiydi [.] Özellikle unutulmaz olanlar

(*) Lomonsov ve Derzhavin'e, Tatyana ve Yevgeni Onegin'e ve Tolstoy'un Ivan İlyiç'ine göndermeler – sürekli boşluklar yazar tarafından özellikle amaçlanmıştır – D.Nabokov.

was the cluster of interlocked names on the ball of Flora's thumb: Malraux, Mauriac, Maurois, Michaux, Michima, Montherland, and Morand. What amazes one is not the alliteration (a joke on the part of a mannered alphabet); not the inclusion of a foreign performer (a joke on the part of that fun-loving little Japanese girl who would twist her limbs into a pretzel when entertaining Flora's Lesbian friends); and not even the fact that eventually all those writers were stunning mediocrities

Ex [2]

Modern Fransız yazarlar

Flora'nın başparmağının kökündeki yeri dolduran küçük isimler yumağıydı: Malraux, Mauriac, Maurois, Michaux, Miçima, Montherland ve Morand. İnsanı hayrete düşüren, buradaki ses uyumu değil (maniyerli bir alfabenin şakacılığı); yabancı bir oyuncunun işe dahil edilmesi değil (Flora'nın lezbiyen arkadaşlarını eğlendirirken kolunu bacağını pretzel gibi kıvırıp büken şamatacı küçük Japon [kızın| maskarahğı); hatta hemen hemen bütün bu yazarların yazarlık değeri olarak akıllara ziyan vasatlıkta

Ex

as writers go (the first on the list being the worst); what amazes one is that they were supposed to "represent an era" and that such representants could get away with the most execrable writing provided they represent their times.

Ex [3]

olmaları da değildi (listedeki ilk isim en kötüsü olmak şartıyla); insanı hayrete düşüren, bunların "bir dönemi röprezante ediyor" olmaları ve böyle röprezantanlara da dönemlerini röprezante ettikleri sürece kötü edebiyat yazma izni verilebilmesi idi.

Chapter Four

A Mrs Lanskaya died on the day her daughter graduated from Sutton College. A new fountain had just been bequeated to its campus by a former student, the widow of a shah. Generally speaking, one should carefully preserve the transliteration the feminine ending of a Russian surname (such as -aya, instead of the masculine -iy or -oy) when the woman in question is an artistic celebrity. So let it be "Landskaya" — land and sky and the melancholy echo

DÖRT 1

Bölüm 4

Mrs. Lanskaya kızının Sutton College'dan mezun olduğu gün öldü. Tam da o gün üniversite kampüsüne eski bir öğrenci, bir Şah'm dul karısı tarafından yeni bir fıskiyeli havuz vakfedilmişti. Genelde, eğer kadın meşhur bir sanatçıysa çeviride Rusça aile isimlerinin dişilik bildiren son ekini (erkek son ekler *-iy* ya da *-oy*'un tersine *-aya* gibi) korumaya özen gōstermek gerekir. "Landskaya" diyelim biz de ona – "land" ve "sky", toprak ve gökyüzü ve onun sahne isminin

of her dancing name. The fountain took quite a time to get correctly erected after an initial series of unevenly spaced spasms. The potentate had been patient till the absurd age of eighty. It was a very hot day with its blue somewhat veiled. A few photographs moved among the crowd as indifferent to it as specters doing their spectral job. And certainly for no earthly reason does this passage [redacted] resemble in rhythm another novel,

DÖRT 2

melankolik yankısı. Fıskiyeli havuzu doğru dürüst kurmak epey zaman aldı, başlangıçta epey düzensiz fışkırtılar oldu. Hükümdarın hükmü anlamsız denecek kadar uzun, seksenine kadar sürmüştü. Çok sıcak bir gündü, mavisi biraz bulutlu. Kalabalığın arasında bir-iki fotoğrafçı dolanıyordu, hortlaksı işlerini yaparken hortlaklar kadar kayıtsızdılar kalabalığa. Ve allahaşkma bu pasaj da ritmi itibariyle başka bir romanı

My Laura, where the mother appears as "Maya Umanskaya", a fabricated film actress.

Anyway, she suddenly collapsed on the lawn in the middle of the beautiful ceremony. A remarkable picture commemorated the event in "File". It showed Flora kneeling belatedly in the act of taking her mother's non-existent pulse, and it also showed a man of great corpulence and fame, still unacquainted with Flora: he stood just behind her, bareheaded and bowed, staring at the white of her

DÖRT 3

Benim Lauram'ı hatırlatıyor demeyin, orada da anne "Maya Umanskaya" adında uydurulmuş bir film oyuncusu olarak karşımıza çıkar ya.

Her neyse, anne güzel seremoninin ortasında birden çimenlere yuvarlanıverdi. *File* dergisinde yayımlanan dikkat çekici bir fotoğraf, olayı ölümsüzleştirdi. Fotoğrafta Flora gecikmeli olarak diz çökmüş, annesinin varolmayan nabzını tutarken görülüyordu. Fotoğrafta aynı zamanda henüz Flora ile tanışmamış olan, kendi de şöhreti de oldukça iriyarı bir adam da vardı; kızın hemen arkasında duruyordu, başı açık ve öne eğik, gözlerini dikmiş kızın

Legs under her black gown and at the fair hair under her academic cap.

DÖRT 4

kara cübbesinin altından görünen bacaklarının beyazlığına ve kepinin altından çıkan sarışın saçlarına bakıyordu.

Five

Chapter Five

A brilliant neurologist, a renowned lecturer a gentleman of independent means, Dr Philip Wild had everything save an attractive exterior. However, one soon got over the shock of seeing that enormously fat creature mince toward the lectern on ridiculously small feet and of hearing the cock-a-doodle sound with which he cleared his throat before starting to enchant one with his wit. Laura disregarded the wit but was mesmerized by his fame and fortune.

BEŞ 1

Bölüm Beş

Parlak bir nörolog, tanınmış bir hatip [ve] gelir sahibi bir beyefendi olan Dr. Philip Wild yakışıklı bir faça hariç her şeye sahipti. Mamafih, insan bu korkunç şişman yaratığın gülünç küçüklükte ayakları üzerinde kürsüye doğru kırıtarak gidişinin ve horoz gibi öterek boğazım temizleyişinin şokunu atlatıyordu – karşısındakini konuşmasının hoşluğuyla büyülemeye başlar başlamaz. Laura zekâya aldırmıyordu fakat adamın şöhretiyle servetinden büyülenmişti.

¶ Fans were back that summer – the summer she made up her mind that the eminent Philip Wild, PH, would marry her. She had just opened a <u>boutique</u> <u>d'éventails</u> with another Sutton coed and the Polish artist Rawitch, pronounced by some Raw Itch, by them Rah Witch. Black fans and violet ones, fans like orange sunbursts, painted fans with clubtailed chinese butterflies oh they were a great hit, and one day Wild came and bought ~~five~~ (~~five~~ speading out her own fingers like pleats)

Yelpaze yeniden moda olmuştu o yaz – kızm saygın hekim Philip Wild'i kendisiyle evlendirtmeye karar verdiği yaz. Kız yenilerde bir *boutique d'éventails*, bir yelpaze dükkânı açmıştı Sutton'dan arkadaşı bir kız ve Polonyalı ressam Rawitch'le – ki kimisi Raw Itch, Kaşıntı İlleti diye okuyordu bu adamın adını, kendisi de Rah Witch diye, Rah Cadısı. Kara yelpazeler, menekşe moru yelpazeler, turuncu güneş çakımları gibi yelpazeler, üzerinde tokmak kuyruklu Çin kelebekleri olan boyalı yelpazeler, ah kapış kapış gidiyordu hepsi ve bir gün Wild gelip beş tane aldı (*beş*, kız el parmaklarını kumaş pilisi gibi gererek göstermişti)

for "two aunts and three nieces" who did not really exist, but never mind, it was an unusual extravagance on his part His shyness supprised and amused Flaura.

¶ Less amusing supprises awaited her. To day after three years of marriage she had enough of his fortune and fame. He was a domestic miser. His New Jersey house was absurdly understaffed. The ranch in Arizona had not been redecorated for years. The villa on the

BEŞ 3

"iki teyze ve beş yeğen" için, gerçekte varolmuyordu bunlar, ama gene de adamın yaptığı alışılmadık bir müsriflikti [.] Çekingenliği hem şaşırtmış hem de eğlendirmişti FLaura'yı.

Kızı daha az eğlenceli sürprizler bekliyordu. Bugün, üç yıllık evlilikten sonra adamın şöhret ve servetinden gına gelmişti. Evde tam bir varyemezdi. New Jersey'deki evinde gülünç denecek kadar az adam çalıştırıyordu. Arizona'daki kâğıt çiftliğinin döşemesi yıllardır yenilenmemişti. Riviera'daki

Riviera had no swimming pool and only one bathroom. When she started to change all that, he would emit a kind of mild creak or squeak, and his brown eyes brimmed with sudden tears.

91

BEŞ 4

villasında yüzme havuzu yoktu ve sadece bir tek banyo vardı. Flora bütün bunları değiştirmeye giriştiğinde hafiften viraklıyor ya da ciyaklıyor ve kahverengi gözleri aniden yaşlarla doluyordu.

She saw their travels in terms of adverts and a long talcum-white beach with the tropical breeze tossing the palms and her hair; he saw it in terms of forbidden foods, fettered away time, and ghastly expenses.

BEŞ 5

Kız çıktıkları seyahatleri birer reklam afişi, talk pudrası beyazı uzanıp giden sahil, palmiyeleri ve saçlarını uçuran tropik esinti olarak görüyordu; adam ise yasak yiyecekler, zaman ziyanı ve korkunç masraflar olarak.

~~Ivan Vaughan~~

Ivan Vaughan

Eng. 1

chapter ~~three~~ five

My ~~book~~

The novel Laura was begun very soon after the end of the love affair it depicts, was completed in one year, & published three months later. And promptly torn apart by a book reviewer in a leading newspaper. It grimly survived and to the accompaniment of muffled grunts on the part of the librarious fates, its invisible hoisters, it wriggled up to the top of the bestsellers' list then started to slip, but stopped at a midway step in the vertical ice. A dozen

BEŞ 1

Bölüm [Beş]

Ivan Vaughan

Benim Lauram romanı anlattığı aşk hikâyesinin bitişinden çok kısa süre sonra yazılmaya başlandı, bir yılda tamamlandı, üç ay sonra yayımlandı ve büyük bir gazetenin kitap tanıtmacısı tarafından anında paramparça edildi. İnatla ayakta kaldı ve görünmez yardımcıların, kütüphane perilerinin bastırılmış homurdanmaları eşliğinde kımıl kımıl çok satan kitaplar listesinin tepelerine tırmandı, sonra yavaş yavaş aşağı kaymaya başladıysa da yarı yolda kalakaldı dikey bir buzda. Bir düzine

Sundays passed and one had the impression that Laura had somehow got stuck on the seventh step (the last respectable one) or that, perhaps, some anonymous agent working for the author was buying up every week just enough copies to keep Laura there; but a day came when the climber above lost his foothold and toppled down dislodging number seven and eight and nine and a general collapse beyond any hope of recovery.

BEŞ 2

pazar geçti ve *Laura* nasılsa yedinci basamakta (son yüzüne bakılır basamak) takıldı kaldı gibi oldu, ya da belki yazar adına çalışan meçhul bir edebiyat temsilcisi her hafta *Laura*'yı orada tutmak için kitaptan yeterli sayıda nüsha satın alıyordu; ama gün geldi, tırmanıcının ayağı, koyduğu yerden kayıp tepetaklak yuvarlandı, yedi, sekiz, dokuz numaraları öyle bir yıktı viran eyledi ki, tamiri imkânsız.

¶ The "I" of the book is [redacted]
a neurotic and hesitant man of letters,
who destroys his mistress on the act of
portraying her. Statically – if one can
put it that way – the portrait is a faithful
one. Such fixed details as her trick of
opening her mouth when toweling her inguen
or of closing her eyes when smelling a rose.
are absolutely true to the original.

BEŞ 3

Kitabın "Ben"i, metresini anlatma işi sırasında onu yok eden nevrotik ve müterediddit bir edebiyat adamıdır. Statik olarak –böyle denebilirse– portre aslına sadıktır. Kızın kasıklarını havluyla kurularken ağzını açışı ya da kokusuz bir gülü koklarken gözlerini yumması gibi detaylar aslına tamamen uygundur.

spare prose of the author

Similarly

with its pruning of rich
adjectives

Keza,
yazarın zengin sıfatları budayıp
atan tutumlu düzyazısı.

Philip Wild read "Laura" where
he is sympathetically depicted as a
"great scientist" and though not a single
physical trait is mentioned, comes out
with astounding classical clarity.
under the name of Philidor Sauvage

Philip Wild *Laura*'yı okudu, kitapta olumlu biçimde, beylik bir "büyük bilimadamı" olarak resmediliyordu ve tek bir fiziksel özelliği bile anılmadığı halde Philidor Sauvage adı altında şaşırtıcı bir berraklıkla gözler önünde beliriyordu.

Times Dec 18 75

find Sutcl. Tute form for enkephalin

"An enkephalin [c?] present in the brain has now been produced synthetically" "It is like morphine and other opiate drugs" Further research will show how and why "morphine has for centuries produced relief from pain and feelings of euphoria".

[invent tradename, e.g. cephalopium]

[I thought thought to mimick an awesome masterpiece of neuro transmitter carrying order of self destruction to my brain. Suicide made a pleasure,

[Bölüm Altı]

Times, 18 Aralık 75

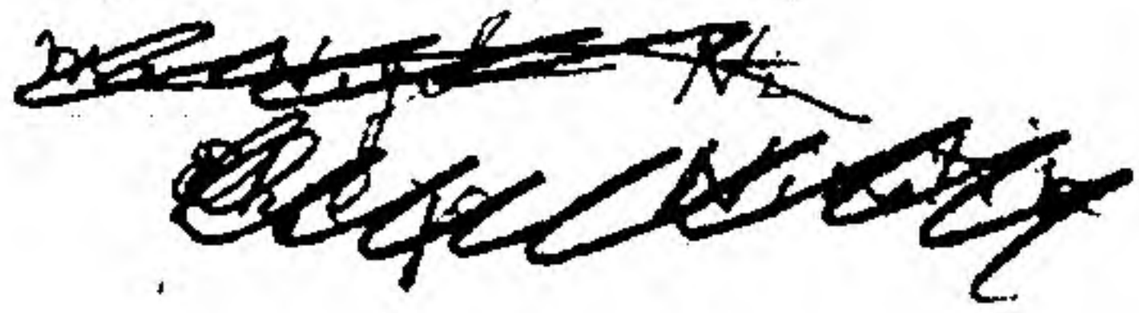
"Beyinde yer alan bir enke(se?)falin sentetik olarak üretilmiş bulunuyor." "Morfin ve diğer narkotik ilaçlara benzemektedir." İleriki araştırmalar "morfinin yüzyıllar boyu acıyı dindirişinin ve coşku duyumuna yol açışının" neden ve nasılını gösterecektir.

(piyasa ismi uydur, örn. Cephalopium; enke(se)falin'in yerini tutacak kelime bul.)

Düşünceye krallara layık bir taşıyıcı sinir taklidi yapmayı öğrettim, benim kendi beynime kendi kendimi yok edişin emrini taşıyan hayranlık verici bir ulak. Hazlaştırılmış intihar,

8

bis tempting emptiness

D 0

D

onun baştan çıkarıcı boşluğu

The student who desires to die should learn first of all to project a mental image of himself upon his inner blackboard. This surface which at its virgin best has a dark-plum leather blackness of opacity is more other than the underside of one's closed eyelids.

¶ To ensure a complete smoothness of background, care must be taken to eliminate the hypnagogic gargoyles and entoptic swarms which plague tired

D 1

Tek bir çizgiyle yetinmek

Ölmeyi arzulayan talebe her şeyden önce kendi iç karatahtasına kendi kendinin zihinsel bir imgesini yansıtmayı öğrenmelidir. El değmemiş halinde siyahtan çok koyu mürdüm rengi bir saydamlığı olan bu yüzey, kişinin kapalı gözkapaklarmm alt tarafından başka bir yer değildir.

Arka planın pürüzsüzlüğünü tamamen sağlamak için, uyku ucubelerini ve göz içi kıvıldanmalarını bertaraf etmek lazımdır, ki bunlar

vision after (ch.) [redacted] of poring over a collection of coins or insects. Food, sleep and an eyebath should be enough to cleanse the locus.

Now comes the mental image. In preparing for my own experiments — a long fumble which these notes shall help novices to avoid — I toyed with the idea of drawing a fairly detailed, fairly recognizable portrait of myself on my private blackboard. I see myself

D 2

bir avuç metal para ya da böceğe haddinden fazla gözünü dikip bakma sonrasında kişinin yorulmuş görüşüne musallat olurlar. Derin uyku ve bir göz banyosu bu mahalli temizlemeye yeterli olacaktır.

Gelelim zihinsel imgeye. Kendi deneylerime hazırlanırken –uzunca bir el yordamı ki elinizdeki notlar amatörlerin bu aşamayı atlamasına yardım edecektir– oldukça detaylı, oldukça tanınabilir bir portremi çizmek istedim kendi özel karatahtama. Kendimi

in my closet glass as an obese [redacted] bulk with formless features and a sad porcine stare; but my visual imagination is nil, & I am quite unable to trick Nigel Delling under my eyelid, let alone keeping him there in [redacted] a fixed aspect of flesh for any length of time. I often tried various stylizations: a Delling-like doll, a sketchy skeleton. Or would the letters of my name do? Its recurrent "i" [redacted]

D 3

gardrobumun aynasında, biçimsiz hatları ve hüzünlü domuz ifadeli bakışları olan obez bir kütle olarak görüyorum; ama görsel imgelemim sıfır, o yüzden Nigel Delling'i gözkapaklarımın altına sıkıştırmayı başaramıyorum, hele onu belli bir süre bir et ve kemik bütünlüğü halinde orada tutmayı hiç. Çeşitli stilizasyonlar da denedim: bir Delling bebeği, bir iskelet eskizi. Yoksa adımın harfleri yeter mi? Durmadan tekrar eden "i"sinin

~~coinciding with our favorite pronoun~~ [redacted]
suggested an elegant solution: a simple vertical line across my field of inner vision [redacted] could [redacted] in an instant, and what is more I could mark lightly by transverse ~~lines~~ marks the three divisions of my physical self: legs, torso, and head.

en favori şahıs zamirimizle örtüşmesi zarif bir çözümü aklıma getirdi: iç görüş alanıma tebeşirle hemen basit bir dik çizgi (–"I"–) çizilebilir ve ben fiziksel benliğimi üçe bölebilirdim enlemesine; bacaklar, gövde ve baş.

¶ Several months have now gone since I began working — not every day and not for protracted periods — on the upright line, emblemazing me. Soon, with the strong thumb of thought I could crack out its base, which corresponded to my joined feet. Being new to the process of self-deletion, I attributed the ecstatic relief of getting rid of my toes (as represented by the white pedicule I was erasing with more than masturbatory glee) to the fact that ever since ~~[illegible]~~ I suffered torture

D 5

Beni simgeleştiren dikey çizginin üzerinde çalışmaya başlamamın –her gün değil ve uzun uzun da uğraşmıyorum– üzerinden çok aylar geçti. Çok geçmeden, aklımı bütün gücüyle işe adayınca da, kaideyi silmeyi başarabildim, birbirine bitişik ayaklarıma denk düşen yeri yani. Kendi kendini silme işinin acemisi olduğum için, ayak parmaklarımdan (ki mastürbatif bir neşeyle silmekte olduğum beyaz minik ayaklar tarafından temsil ediliyorlardı) kurtulmanın verdiği haz dolu ferahlamayı şuna yordum;

the sandals of childhood were replaced by smart shoes, whose rosy polish reflected pain and poison. So what a delight it was to amputate my tiny feet! Yes, tiny, yet I always wanted them, roly poly dandy that I am, to seem even smaller. The daytime footware (ch.) always hurt, always hurt. I waddled home from work and replaced the agony of my dapper oxfords by the comfort of old bedslippers. This act of mercy Inevitably drew from me a voluptuous

çocukluğumun sandaletlerinin yerini şık ayakkabılar aldı alalı işkence çekmişim meğerse, o ayakkabıların cilası acı ve ağu yansıtırmış sadece. Ne zevkti be minnacık ayaklarımı kesip atmak! Evet, minnacık, ama göt göbek bir *dandy* olduğum halde hep daha da küçük görünmelerini istemiştim onların. Gündelik ayakkabılar hep vururdu, hep vururdu. Yalpalaya yalpalaya işten eve gelir, afili oxfordlarımı eski ev terliklerinin konforuyla değişirdim. Bu lütuf benden şehvete yakın bir inilti

sigh which my wife, whenever I impatiently let her hear it, denounced as vulgar, disgusting, obscene. Because see was a cruel lady or because she thought I might be planning on purpose to irritate her, she me 'd hid my slippers, had them furthermore on separate spot as one does with delicate siblings in [redacted] orphanages, especially on chilly nights, but I forthwith went out and bought twenty pairs of soft, soft Carpetoes while hiding my tear-staining face under a Father Christmas mask, which frightened the shopgirls.

yükselmesine yol açardı, ki karım, dikkatsizlik edip de sesimi duyurursam eğer, bayağı, iğrenç, müstehcen diye yaftalardı bunu hemen. Zalim bir kadın olduğundan ya da onu kızdırmak için bile isteye soytarılık ettiğimi düşündüğünden, bir keresinde terliklerimi saklamıştı. Dahası ayrı ayrı yerlere yerleştirmişti, yetimhanelerde özellikle soğuk gecelerde hassas kardeşlere yaptıkları gibi, ama hemen gittim yirmi çift yumuşak mı yumuşak Carpetoes aldım ben de, gözyaşlarıyla yıkanmış yüzümü bir Noel Baba maskesi altında saklayarak, tezgâhtar kızlar korktu maskeden.

The orange awnings of southern Sweden.

D 8

For a moment I wondered with some apprehension if the deletion of my procreative system might produce nothing much more than a magnified orgasm. I was relieved to discover that the process continued sweet death's ineffable sensation which had nothing in common with ejaculations or sneezes. The three or four times that I reached that stage I forced myself to restore the lower half of my white "J" on my mental blackboard and thus wriggle out of my perilous trance.

D 8

Güney'deki yazların turuncu tenteleri

Üreme aparatımı silip atmanın daha coşkun bir orgazmdan öte işe yarayıp yaramayacağım merak ettim bir anlığına. Sonra içim ferahlayarak, böyle yapmanın o anlatılmaz tatlı ölüm hissini sürdürdüğünü keşfettim, bunun boşalmalarla – hapşırmalarla hiçbir ortaklığı yoktu. Bu aşamaya vardığım üç ya da dört keresinde beyaz "ben"imin alt yarısını zihnimin karatahtasında yeniden eski yerine koymaya, böylece bu tehlikeli transtan çekip çıkarmaya zorladım kendimi.

J. Philip Wilson - D 9

Lecturer in Experimental Psychology, University of Canglia

I suffered for the last seventeen years from a humiliating stomach ailment which severely limited the facilities of companionship in small dining rooms

D 9

Ben, Ganglia Üniversitesi Deneysel Psikoloji eğitmeni Philip Wild [,]

son on yedi yıldır ufarak yemek odalarında yarenlik etme keyfini fena halde kısıtlayan utanç verici bir mide illetinden mustaribim.

D 10

I loathe my belly, that trough full of bowels
which I have to carry around, and everything connected
with it — the wrong food, heartburn, constipation's leaden load, or else indigestion
with a first instalment of filth pouring out of
me in a public toilet three minutes
before a punctual engagement.

D 10

Gōbeğimden tiksiniyorum, yanım sıra taşımak zorunda olduğum o bavul dolusu bağırsaktan ve onunla ilgili her şeyden – yanlış besin, mide yangısı, mıh sıçtıran kabızlık ya da hazımsızlık, dakikası dakikasına uyulması gereken bir randevudan üç dakika önce umumi bir tuvalette içimden boşalan sıcak pisliğin ilk taksidi.

~~Lolita~~ D 11
Heart
[or Loins?]

There is, there was, only one girl in my life, an object of terror and tenderness, an object too, of universal compassion on the part of millions who read about her in her lover's books. I say "girl" and not woman, not wife nor wench. If I were writing in my first language I would have said "fille". A sidewalk cafe, a summer-striped sunday: *il regardait passer les filles* — *that* sense. Not professional whores, not necessarily well to-do tourists but "fille" as a translation of "girl" which I now retranslate:

D 11

Kalp mi (yoksa Kasık mı?)

Hayatımda sadece tek bir kız var, vardı, bir dehşet ve sevecenlik nesnesi, bir yandan da âşığının yazdığı, ondan bahsedilen kitapları okuyan milyonların gözünde evrensel bir acıma nesnesi o. "Kız" diyorum kadın değil, eş değil, yosma da değil. Ana dilimde yazsam "*fille*" derdim. Bir kaldırım kahvehanesi, yaz güneşiyle çizgi çizgi olmuş bir pazar günü; *il regardait passer les filles* – *bu* anlamıyla. Meslekten orospu değil, hani öyle varlıklı turist de değil fakat aşağıda yeniden tercüme edeceğim "kız"ın tercümesi olarak "*fille*":

from heel to hip, then the
trunk, then the head

A grotesque
left fat a grotesque
bust and with stony eyes

topuktan kalçaya, sonra gövde, sonra baş,
baş yerine gözlerini dikmiş bakan grotesk bir büstten başka bir şey kalmayıncaya kadar

Sophrosyne, a platonic term for ideal
self-control stemming from
rational core.

sophrosyne;

insanın rasyonel özünden
ileri gelen ideal özdenetimi
ifade eden Platoncu bir
terim.

¶ I was enjoying a petit-beurre with my ~~morning~~ nocturne tea when the devil configuration of that particular Brisquet's margins set into motion a train of thought that may have occurred to the devil even before it occurred to me. He knows already how much I disliked my toes. An ingrown nail on one foot and a a corn on the other were now pestering me. Would it not be a bit more ~~simple~~, I thought, to ~~get rid~~ of my toes by sacrificing them to an experiment that only

WILD [0]

[Bölüm Yedi]

Öğle çayımla birlikte bir pötibörün tadını çıkarmaktaydım ki sözkonusu bisküvinin kenarlarının matrak biçimi bende okurun benden önce akıl etmiş olabileceği bir düşünce zincirini harekete geçirdi. Okur zaten biliyor ayak parmaklarımdan ne kadar nefret ettiğimi. Tam o sırada bir ayakta ete batmış tırnak, ötekindeyse bir nasır başımın belasıydı. Mükemmel bir hamle olmaz mıydı, diye düşündü bendeniz, onları bir deney uğruna feda etsem, sadece

cowardness kept postponing? I had always restored, on my mental blackboard, the symbols of deleted organs before facing out of my trance. Scientific curiosity and plain logic demanded I prove to myself that if I left the flawed line alone, the [illegible] reflected the condition of this or that part of my body. I dipped a last [illegible] pale-beige in my tea, swallowed the sweety mush and resolutely started to work on my ureidant flesh.

WILD [1]

korkaklığın beni alıkoyduğu? Zihnimin karatahtasında, kendimi transtan çekip çıkarmadan önce iptal ettiğim uzuvların sembollerini geri yerine koymuştum daima. Bilimsel merak ve düpedüz mantık, hatalı çizgiyi yerinde bırakırsam, onun hatasının vücudumun şu ya da bu bölgesinde yansılanacağını kendi kendime kanıtlamam gerektiğini söylüyordu. Çayıma son bir pötibör batırdım, tatlı yumuşaklığı yuttum ve kararlılıkla sefil etim üzerinde çalışmaya giriştim.

A Testing a discovery and finding it correct can be a great satisfaction but it can be also a great shock mixed with the torments of rivalry and jealous envy - you know that one of two such rivals of mine - you, Curson, and you, [redacted] who [redacted] clap their claws like crabs [redacted] in boiling water. Now when it is the discoverer himself who [redacted] tests [redacted] discovery and finds that it works he will feel a torrent of pride and purity that will cause him

WILD [2]

Bir keşfi sınayıp gerçek olduğunu görmek büyük bir tatmin olabilir, ama aynı zamanda rekabetin ve şerefsiz kıskançlığın eziyetleriyle karışık büyük bir şok. Bu çeşitten en az iki rakip tanıyorum kendime –sen, Curson ve de sen Croydon– kıskaçlarını birbirine çarpacaklardır bunlar suda haşlanan iki pavurya gibi. Ama keşfini sınayıp da gerçek olduğunu anlayan kaşifin kendisiyse, o kişi bir gurur ve arınmışlık seline kapılacaktır ki, bu da onu aslında

[redacted] actually to
pity Prof. Curson and pet Dr. Croydon
(whom I see Mr West has demolished in a
recent paper) We are above petty revenge.
On that Sunday afternoon, in
my empty house — Flora and Cora being
somewhere on bed with their boyfriends —
I started the crucial test. The fine
base of my chalk white" I was scared and
left bordered when I decided to brave
my hypnotrance The extermination of
my ten toes had been accompanied with

WILD [3]

Profesör Curson'la Profesör Croydon'a acımaya sevkedecektir (gördüm, Mr. West yakınlarda yazdığı bilimsel bir yazıda temize havale etmiş ikincisini). Adi intikamla işimiz olmaz.

Sıcak bir pazar öğledensonrası, boş evimde –Flora da, Cora da bir yerlerde sevgilileriyle yataktaydılar– giriştim yaman sınava. Kireç beyazı "ben"imin ince kaidesini silmiş ve de öyle silinmiş halde bırakmıştım ki, hipnotik transımı yarıda kesmeye karar verdim. On ayak parmağımın imhasına her zamanki

the usual voluptuy. I was lying on a mattress on my bath, with the strong beam of my shaving lamp beamed on my feet. When I opened my eyes I saw at once that my toes were intact.

After swallowing my disappointment I scrambled out of the tub, landed on the tiled floor and fell on my face. To my intense joy I could not stand properly because my ten toes were in a state of indescribable numbness, they became alright, though perhaps a

WILD [4]

şehvet hisleri eşlik etmişti. Küvetimdeki paspasın üzerine uzanmış, tıraş lambamın güçlü ışığını ayaklarıma doğrultmuştum. Gözlerimi açtığımda, hemen gördüm ki ayak parmaklarım yerlerindeler.

Hayalkırıklığımı sineye çekip paldır küldür küvetten çıktım, fayans döşeli yere yüzüstü kapaklandım. Büyük bir sevinçle ayağa kalkamadığımı fark ettim, çünkü on adet ayak başparmağım tarif edilmez bir uyuşma halindeydiler. Gayet normal görünüyorlardı, belki biraz

a little paler than usual, but all sensation had been slashed away by a razor of ice. I palpated warily the hallux and the four other digits of my right foot, then of my left one and all was rubber and rot. The immediate setting-in of decay was especially sensationally. I crept on all fours into the adjacent bedroom and with infinite effort onto my bed.

The rest was mere cleaning-up. In the course of the night I teased off the shrivelled white flesh and it comfortingly left with almost delight

before [illegible]

WILD [5]

normalden solgun görünüyorlardı, fakat bütün hassasiyetleri buz gibi bir jilet tarafından kesilip atılmış gibiydi. Temkinlice önce sağ ayağımın başparmağıyla öbür dört parmağı yokladım sonra sol ayağımınkini, hepsi kauçuk ve çürümüş et gibiydiler. Çürümenin hızla yayılması özellikle mütehiş bir hisli. Dört ayak üzerinde banyoya bitişik yatak odasına doğru emekledim ve büyük zahmetlerle yatağa girdim.

Gerisi temizlikten ibaretti. Gecenin geri kalanında büzüşmüş beyaz eti temizledim ve tefekkür ettim büyük bir hazla

[banyosundan önce]

W.U

I know my feet smelled despite daily baths, but this was something special

Ayaklarım her gün banyo almama rağmen kokuyordu biliyorum, ama *bu* koku bambaşkaydı

That test – though admittedly a trivial affair – confirmed me in the belief that it was ~~[illegible]~~ in the right direction and that (unless some hideous wound or excruciating sickness joined the merry pallbearers) the process of dying by auto-dissolution afforded me the greatest ecstasy known to man.

O test –gerçi evet önemsiz bir vakaydı– doğru yönde çalıştığım ve kendi kendini silerek ölme sürecinin insana malum olan en büyük haz olduğu (iğrenç bir yara ya da dayanılmaz acılarla gelen bir hastalık, tabutumu taşıyan şen kalabalığa sıçramadıkça) yolundaki inancımı pekiştirdi.

(Toes)

I expected to see at best the length of each foot greatly reduced with its distal edge neatly transformed into the semblance of the end of a bread loaf without any trace of toes. At worst I was ready to face an anatomical preparation of ten [redacted] phalanges sticking out of my feet like a skeleton's claws. And [redacted] the former [redacted] digits.

AYAK PARMAKLARI

En iyi ihtimalle her bir ayağın uzunluğunun bayağı kısalmasını ve herhangi bir ayak parmağı izi taşımayan bir somuna benzeyerek dönüşmesini bekliyordum. En kötü ihtimalle de ayaklarımdan iskelet pençeleri gibi fırlayan on adet çıplak parmak kemiğinden oluşma anatomik bir aygıtla yüzleşmeye hazırdım. Gerçekte gördüklerimse dizi dizi tanıdık ayak parmaklarımdı.

Medical Terms 220

(1)

¶ "Install yourself", said the youngish suntanned, cheerful Dr. Aupert, indicating openheartedly an armchair at the north rim of his desk, and proceeded to explain the necessity of a surgical intervention. He showed A.N.D. one of the dark programs that had been taken of A.N.D.'s rear anatomy. The globular shadow of an adenoma eclipsed the greater part of the whitish bladder. This

Tıbbi Ara Nağme

"Yerleşin hele," dedi gençten, güneş yanığı, şen Dr. Aupert; cömertçe yazıhanesinin kuzey köşesindeki bir koltuğu işaret etti ve tıbbi müdahalenin gerekliliğini açıklamaya koyuldu. A.N.D.'ye A.N.D.'nin arka anatomisinden çekilmiş karanlık, zalim ürogramlardan birini gösterdi. Bir adenomanın kürecikli gölgesi beyazımsı idrar torbasının büyük bölümünü gölgeliyordu. Bu

benign tumor [redacted] had been growing
on the prostate for some fifteen years
and was now as many times its size
The unfortunate gland
[redacted].
with the great gray parasite clinging
to it could and should be removed at once
"And if I refuse?" said AND
"Then, one of these days,

selim ur, prostat üzerinde on beş yıl kadardır büyümekteydi ve şu an prostatın büyüklüğünü fersah fersah aşmıştı. Üzerine büyük gri bir parazit yapışmış talihsiz kese bir an önce alınmalıydı ve alınabilirdi.

"Ya reddedersem?" dedi A.N.D.

"O takdirde, çok yakında,

real escape
keep it free from
any interference.
tired eyes.
gargoyles
such as hypnagogic
~~hallucinations~~ or the
~~entoptic sensations~~
a ~~reading book~~ of
swarms
entoptic ~~floaters~~
~~of~~ particles like chalked ~~ag~~
a ~~pencil~~ dusty classroom
or one's collection
of coins or insects
a margin or a
~~fifth~~ sticker but
~~that~~ ~~margin~~

---

bu arka (plan) onu her türlü müdahaleden uzak tutacak.

yorgun gözler.

mesela mahmurluk verici *gargoyle*'lar ya da entoptik kıvanmalar için mor erik rengi bir karanhğın üzerine tebeşirle çekilmiş bir dikey çizgi (-) birinin bozuk para ya da böcek koleksiyonunun üzerindeki hafiften renkli loşluk

eklem yerleri oynayan bir bebek ya da küçük bir iskelet, fakat istiyordu ki

very special

In this self-hypnotic state there can be no question of getting out of touch with oneself and floating into a normal sleep (unless you are very tired at the start)

To break the trance all you do is to restore on the chalk-bright details the simple picture of yourself a stylized skeleton on your mental blackboard. One should remember, however, that the device delights in destroying, say one's breathbone should not be indulged on. Enjoy the destruction but do not linger over your own ruins, lest you [illegible] die before you are ready to die.

Kendi kendinizi hipnotize ettiğiniz bu çok özel durumda insanın kendiyle teması kaybetmesi ve normal bir uykuya dalıp gitmesi söz konusu olamaz (eğer işin başında çok yorgun değilseniz) [.]

Transı kırmak için yapmanız gereken, tebeşirle çizilmişçesine berrak basit bir otoportreyi yeniden oluşturmak – zihninizin karatahtası üzerinde stilize bir iskelet. Mamafih unutmamalı, misal, göğüs kemiğini tahrip etmenin verdiği yüce hazza da kaptırmamalı insan kendini. Tahrip etmenin keyfine varın, fakat kendi yıkıntılarınız üzerinde fazla eyleşmeyin yoksa devasız bir dert sahibi olur ya da ölmeye hazır olmadan evvel ölürsünüz.

the delight of getting under
of an ingrown toe nail with sharp scissors
and snipping off the offending corner
and the added ecstasy of finding beneath it
an amber abcess whose blood flows
carrying away the ignoble pain

But with age I could not
bend any longer my feet
and was ashamed to present
them to a pedicure.

Keskin bir makasla ete batmış tırnağm altına girip sorun çıkaran köşeyi kesip atmanın hazzı ve onun altında, içindeki kan akıp gidince korkunç acıyı da beraberinde götüren kehribar rengi bir apse bulmanın ek hazzı.

Ama yaş kemale erdikçe ayaklarıma doğru eğilemez olmuştum ve onları pedikürcü kıza uzatmaktan da utanıyordum.

~~a~~ Last Chapter

Beginning of Last chapter

91 [Miss Ure, this is the M.S. of my last chapter which you will please type out in three copies — I need the additional one for prepub in Bud — or ~~on~~ some other ~~magazine~~ magasine]

92 Several years ago, when I was still working at the Horloge Institute of Neurology, a silly female interviewer introduced me on a silly radio series ("Modern Eccentrics") as "a gentle Oriental sage, founder of (insert cards)

Son Bölüm

Son bölümün başlangıcı

(Miss Ure, bu son bölümümün müsveddesi, bunu, lütfen üç kopya halinde daktiloya çeker misiniz – fazladan olan *Tomurcuk* ya da başka bir dergide önceden yayınl., onun için lazım.)

Birkaç yıl önce, hâlâ Horloge Nöroloji Enstitüsü'nde çalışırken sersem bir röportajcı kadın sersem bir radyo programında ("Modern Eksantrikler") bahsettiydi benden, "yumuşakbaşlı bir Doğulu bilge"ymişim, "şeyin kurucusu

(kart ekle)

(Penult. End.

End of penult chapter.

The manuscript in longhand of Wild's last chapter which at the time of his fatal heartattack, ten block, away, his typist, Sue ll, had not had the time to tackle because of ● urgent work for another employer was deftly plucked from her hand by that other fellow who finds a place of publication more permanent than Bud or Root.

SONDAN BİR ÖNC. BİTİŞ

Sondan bir önceki bölümün sonu.

Ölümüne yol açan kalp krizi onu on sokak ötede yakaladığı sırada Wild'ın son bölümünün el yazısıyla kaleme alınmış müsveddesi, metinleri daktilo eden Sue U., başka bir işverenin acil işi dolayısıyla bunu daha ele almaya vakit bulamadığından, öbür herif tarafından, *Tomurcuk* ya da *Kök*'ten daha kalıcı bir yerde basılmak üzere kızın elinden çekilip alındı.

First
(a)

Well, a writer of sorts. A budding and already getting writer. Better being a poor ~~writer~~ sort of writer one cast dreary castles.*

Yes, he's a lecturer too. A rich writer lecturer (complete misunderstanding, crossed wires).

Whom are they talking about? Her husband I guess. Flo is horribly frank about Philipp. (who could not come to the party — to any party)

BİRİNCİ a

E, bir çeşit yazar. Tomurcuklanmaya ve çoktan çürümeye başlamış bir yazar. Kasvetli kalelerimizin sonuncularından kimilerinde muallim parçası olarak görev yaptı önceleri.

Evet, hoca gibi bir şey [.] Zengin, yoz bir hoca (tamamen yanlış anlaşılma, başka bir dünya).

Kimden söz ediyorlar? Kocasından sanıyorum. Flo, Philip konusunda korkunç açıksözlüdür. (Adam partiye gelmemişti – hiçbir partiye gelmezdi.)*

(*) 1 no.lu kartın taslağı olabilir.

(first draft)

Brain — when the ray projected by me
reaches the lake of Dante ~~heartsicle~~ or
the Island of Reil ~~in the brain~~

BIRINCI b

kalp mi beyin mi – benden yansıyan ışın Dante Gölü ~~karın-~~
~~cığına~~ ya da ~~beyindeki~~ Reil Adası'na ulaştığında

Thornton + Smart Hum. Physiology

Turn (c)

p. 299

Wild: I do not believe that the spinal cord is the only or even main conductor of the extraneous messages that reach my brain. I have to find out more about that — about the strange impressions I have, of there being some underpath, so to speak, along which the commands of my will pass are passed to and fro along the shadows of nerves, rather along the nerves proper.

BİRİNCİ c

(Thornton + Smart İns. Fizyolojisi)
s. 299

Wild: Omuriliğin, beynime ulaşan olağandışı mesajların tek, hatta belli başlı ileticisi olduğuna inanmıyorum. Bu konuda daha donanımlı olmalıyım – irademin buyruklarının sinirlerin kendileri yerine sinirlerin gölgeleri boyunca bir aşağı bir yukarı iletildiğine, tabir caizse, bir çeşit alt yol olduğuna dair garip izlenimimle ilgili.

Ford
d

the photographer was setting up

I already knew she is cheating on me with a new boyfriend whenever she visits my bleak bedroom more often than once a month (which is the average rate 5 times sixty)

BIRINCI d

Fotoğraf[çı] makinesini hazırlıyor

Kasvetli yatak odamı ayda birden (altmış yaşına geldiğimden beri ortalama bu) fazla ziyaret ettiğinde, beni yeni bir erkek arkadaşla aldattığından eminimdir hep [.]

The only way he could possess her was
in the most position of copulation
he reclining on cushions, she sitting in
the fauteuil of his flesh with her back to
him. The procedure - a few bounces
over very small humps - meant nothing to her
She looked at the snow-scapes on the
footboard of the bed -
at the
; and he holding her in front of him like a
child being given a slight ride down a

I

Birinci e

Kıza sahip olabilmesinin tek yolu çifleşmenin en [...] pozisyonundaydı: o yastıklara uzanıyor, kız da sırtı ona dönük olmak koşuluyla onun etinin yastığı üzerine oturuyordu. Prosedür –çok küçük çıkıntılar üzerinde bir iki hoplama– kıza hiçbir şey ifade etmiyordu. Kız yatağın ayakucundaki kar manzarasına bakıyordu – perdelere; adam da onu önünde tutuyordu, ilk kızak yolculuğuna çıkarılmış bir çocuk gibi kısa bir yokuştan

II 7

Fort

short scope by a kind stranger,
he saw her [illegible] back, her
hip between his hands.

Like toads or tortoises neither saw each
other's faces See ans many

II

Birinci f

aşağı doğru, nazik bir yabancı tarafından, adamın gördüğü kızın ~~lire benzeyen~~ sırtı, ellerinin arasındaki kalça[ları]ydı.

Karakurbağalar ya da tosbağalar gibi ikisi de birbirlerinin yüzlerini görmüyorlardı. (.)

Bkz. *animaux*, hayvanlar

(Wild's notes)

My sexual life is virtually over but —

I saw you again, Aurora Lee, whom
as a youth I had pursued with hopeless desire
at high-school balls — and whom I have cornered now
fifty years later, on a terrace of my
dream. Your painted pout and cold
gaze were, come to think of it, very like
the official lips and eyes of Flora, my
wayward wife, and your flimsy
frock of black silk might have come
from her recent wardrobe. You turned
away, but could not escape, trapped

AURORA 1

(Wild'ın Notları)

Seks hayatım hemen hemen bitti sayılır ama-

Seni yeniden gördüm, Aurora Lee, delikanlılığımda lise balolarında umutsuzca arzulayarak peşinden gittiğim seni – şimdi elli yıl sonra düşlerimin bir terasında köşeye kıstırdım. Boyalı somurtuk dudakların ve soğuk bakışın, düşünüyorum da, fena halde Flora'nın, serkeş karımın, resmî dudakları ve gözleri gibiydiler, üzerindeki siyah ipekliden incecik entari de onun son zamanlardaki gardrobundan çıkmış olabilirdi. Arkanı döndün, ama kaçamadın,

as you were among the
close-set columns of moonlight and I
lifted the hem of your dress – something I
never had done in the past – and stroked,
moulded, pinched ever so softly your pale
prominent nates, while you stood perfectly still
as if considering new possibilities of
power and pleasure and interior decoration.
At the height of your guarded ecstasy I thrust
my cupped hand from behind between your consenting
thighs and felt the [redacted]
sweat-stuck folds of a long scrotum and

AURORA 2

çünkü birbirine yakın ayışığı sütunları arasındaydın ve eteğini kaldırdım senin –geçmişte hiç yapmadığım şey– ve o hep solgun çıkık kalçalarını okşadım, yoğurdum, çimdikledim, sense öyle olduğun yerde hiç kıpırdamadan durdun, yeni iktidar, haz ve iç dekorasyon olasılıklarını aklından geçiriyordun sanki. Hazzm sakınımlı doruğuna eriştiğinde çukurlaştırdığım elimi geriden, bana izin veren kalçalarından içeri doğru uzattım, uzun bir taşak torbasının terle birbirine yapışmış katlarını ve

then, further in front, the droop of a short member. Speaking as an authority on dreams, I wish to add that this was no pomosexual manifestation but a splendid example of terminal gynandrism. Young Aurora Lee (who was to be axed and chopped up at seventeen by an idiot lover, all glasses and beard) and half-impotent old Wild formed for a moment one creature. But quite apart from all that, in a more

AURORA 3

sonra, daha da önde, küçük, öylece sarkan bir uzvu elledim. Rüyalar konusunda uzman sıfatıyla, bunun homoseksüelliğin dışavurumu değil, son haddine varmış yalancı hermafroditizmin şahane bir örneği olduğunu söyleyebilirim. Genç Aurora Lee (ki on yedisinde, her yanı saç sakal, gözlüklü idyot bir âşık tarafından baltayla parça parça doğranacaktı) ve yarı iktidarsız ihtiyar Wild bir an tek bir yaratık haline geldiler. Ama bütün bunlar bir yana, daha

disgusting and delicious sense, her little bottom, so smooth, so moonlit, a replica, in fact, of her twin brother's charms, [redacted] (sampled rather brutally on my last night at boarding school, [redacted] remained inset in the medalion of every following day.

AURORA 4

iğrenç ve leziz bir manada, öylesine pürüzsüz, öylesine mehtaba boyalı küçük poposu, ki aslını isterseniz ikiz erkek kardeşindeki letafetin (yatılı okuldaki son gecemde oldukça sertçe tadına bakmış idim) tıpkısıydı, o günü izleyen her günün madalyonunda saklı kaldı.

(Muscle.)

Willpower , absolute
self domination.

Electroencephalographic recordings of the typnotic "sleep" are very similar to those of the waking state and quite different from those of normal sleep, yet there are certain minute details about the pattern of the trance which, one of extraordinary interest and place it specifically apart from sleeping and dreaming.

ÇŞTLİ.

İrade, mutlak kendine hâkimiyet

Hipnotik "uyku"nun elektroansefalografik kayıtları uyanıklık halininkine çok benzer ve normal uykununkilerden çok farklıdırlar; mamafih transın izlediği paternin son derece ilginç ve onu hem uyku hem de uyanıklıktan apayrı bir yere koyan kimi çok küçük detayları vardır.

self- Extinction
self- immolation, -ist

Wild's note.

Three card at least of this style

Ok I destroyed my thorax, I also destroyed
and the
and the laughing people in theaters with a
rest chairs visible stage or screen, and
the
and the in the cemetery
of the asymetrical heart

autosuggestion, autosuggest
autosuggestiv.

Wild'ın Notları

(bununla alakalı en az üç kart)
kendi kendini, hayatını söndürmek, yakmak kendini – buna gönüllü olan,

Göğüs kafesimi yok ederken, [ ] da ve [ ]ı da yok ettim ve artık ne gözle görünür sahnesi ya da perdesi kalmış tiyatrolardaki gülen insanları da, asimetrik kalp mezarlığındaki [ ]ı ve [ ]'ı da.
kendi kendine telkin, kendi kendine telkinde bulunan, kendi kendine telkine yönelik

Wild's notes

A process of self-obliteration conducted by an effort of the will, bordering on of most unendurable ecstacy, comes from forcing the will working at a ~~completely~~ new task: an act of destruction which develops paradoxically an element of creativeness in the totally new application of totally free will. Learning to use the vigor of the body & for the purpose of its own destruction. Standing vitality on its head.

Wild'ın Notları

İrade zoruyla girişilmiş bir kendi kendini imha süreci. Nerdeyse katlanılmaz bir vecde varan Haz, iradenin yeni bir görev üzerinde olması hissinden ileri geliyor; tamamıyla özgür iradenin tamamıyla yeni bir kullanımından, paradoksal olarak, yaratıcılık unsuru çıkaran bir imha eylemi. Bedenin gücünü bedenin kendisini silmekte kullanmayı öğrenmek, dirimi tepetaklak ediş.

OED)

Nirvana blowing out, [extinguishy], extinction, disappearance in Buddhist theology ... and absorption into the supreme spirit.

[nirvanic embrace of Brahma]

bonze = Buddhist monk

bonzery. bonzeries

the doctrine of Buddhist incarnation

Brahmahood = absorption into the divine essence.

Brahmism

[all this postulates a supreme god]

O[xford] E[nglish] D[ictionary]

Nirvana feri gitmek (sönmek), yokoluş, kaybolus. Budist teolojide yokoluş... ve yüce ruha dahil oluş.

(Brahma'nm Nirvanaca kucaklaması)

bonze = Budist rahip

Budist manastır, manastırlar

Budist "başka bir bedende yeniden dünyaya gelme" öğretisi

Brahmancılık = ölümsüz öze karışmak.

Brahmanizm

(bütün bunlar yüce bir yaradanı öngörüyor)

Buddhism

Nirvana = "extinction of the self" "individual existence"
"release from the cycle of reincarnations"
"reunion with Brahma" (Hinduism)
attained through the suppression of individ. ex.=ence.
Buddhism: Beatic spiritual condition

The religious subtext and mysticism of Oriental wisdom

The minor poetry of mystical myths

Budizm

Nirvana = "benin ortadan kalkışı" "bireysel varoluş"

"yeniden başka bir vücutta hayat bulma döngüsünden çıkış"

"Brahma ile yekvücut olma (*Hinduizm*), bireysel varoluşun bastırılması yoluyla ulaşılan"

Budizm: Saadete götüren ruhanilik

Oryantal bilgeliğin dinsel çerçöpü ve mistisizmi.

Mistik mitlerin minör şiiri.

(W. ed A)

The novel Laura was sent to me by the painter Rawitch, a regular admirer of my wife, of whom he did an exquisite oil a few years ago. The way I was led by delicate clues and ghostly nudges to the exhibition where "Lady with Fan" was sold to me by his girl friend, a sniggering tart with gilt fingernails, is a separate anecdote in the anthology of humiliation to which, since my marriage, I have been a constant contributor. As to the book,

WILD A

Laura romanı bana ressam Rawitch tarafından yollandı. Kendisi karımın refüze ettiği hayranlardan biriydi, birkaç sene önce onun nefis bir yağlıboya portresini yapmıştı. "Yelpazeli Kadın"ın bana ressamın sevgilisi tarafından satıldığı resim sergisine ne ince imalar ve hortlaksı dürtüklemeler sonucu yönlendirildim. Resmin tırnakları yaldızlı, kıkırdayan bir aşüfte tarafmdan bana satılışı azaplar antolojisinde başlı başına bir anekdottur. Evliliğimden beri bu antolojiye sürekli katkıda bulundum. Kitaba gelince,

(Wild B)

the bestseller, which the blurb described as "a roman à clef with the clef lost for ever", the demonic Hanks of one of my servants, "the Nabvet Valet – as Flora called him, kept slipping it into my visual field until I opened the damned thing and discovered it to be a maddening masterpiece

WILD B

bestseller oldu, tanıtım cümlesi "*anahtarı* hiçbir zaman bulunamayacak bir anahtar roman"dı. Hizmetkârlarımdan biri, Flora'nın taktığı isimle Kadifekahya, kitabı görüş açıma sokup durdu, öyle ki sonunda açıp okudum ve cinnet geçirtici bir başyapıt olduğunu tespit ettim.

Last §

(2)

¶¶ Winny Carr waiting for her train on the station platform of Sex, a delightful Swiss resort famed for its crimson plums noticed her old friend Flora on a bench near the bookstall with a paperback in her lap. This was the soft cover copy of Laura she'd virtually at the same time as its much shorter and comelier hardback edition. She had just bought it at the station bookstall,

Z

Son §

İsviçre'nin kızıl erikleriyle ünlü, güzel beldesi Sex'in tren istasyonunda trenini bekleyen Winny Carr, kitap satış yerinin yakınında kucağında bir cep kitabıyla oturan eski arkadaşı Flora'yı fark etti. Kitap, *Laura*'nın daha tombalak ve sevimli ciltli nüshasıyla hemen hemen aynı zamanda yayımlanan cep kitabı nüshasıydı. Flora bunu istasyonun kitap satış yerinden az önce almıştı,

and in answer to Winny's jocular remark ("I hope you'll enjoy the story of your life") said she doubted if she could force herself to start reading it.

Oh! you must! said Winnie, it is of course, fictionalized and all that but you'll come face to face with yourself at every other corner. And there's your wonderful death. Let me

ve Winny'nin şakacı sözlerine ("umarım hayatının hikâyesi hoşuna gider") cevaben, kitabın kapağını bile açabileceğini sanmadığını söyledi.

Ama okumalısın! dedi Winnie. Tabii, kurgu murgu, ama her köşesinde kendi hayatınla yüz yüze geleceksin. Sonra bir de o harikulade ölümün var. Dur sana

show you your wonderful death. Damn, here's my train. Are [redacted] going together?"

"I'm not going anywhere. I'm expecting somebody. Nothing very [redacted]. Please let me have my book."

"Oh but I simply must find that [redacted] for you. It's not quite at the end. You'll scream with laughter. It's the craziest death in the world."

"You'll miss your train," said Flora

harikulade ölümünü göstereyim. Hay aksi, trenim geldi. Aynı yöne mi gidiyoruz?

"Benim bir yere gittiğim yok. Birini bekliyorum. Çok ilginç bir randevu değil. Lütfen kitabımı geri ver."

"Ay ama sana o pasajı bulmam lazım. Sondan biraz önce. Gülmekten gözünden yaşlar gelecek. Akla hayale gelebilecek en çılgın ölüm.["]

"Trenini kaçıracaksın," dedi Flora.

Philip Wild spent most of the afternoon in the shade of a marbrosa tree (that he vaguely mistook for an opulent tropical tree of the birch) sipping tea with lemon and making [redacted] notes [redacted] with a diminutive pencil attached to a diminutive agenda-book which seemed to melt into his broad moist palm when he would spreads in sporadic crucifixions. [redacted] widespread

BEŞ A

Philip Wild öğledensonranın büyük bölümünü bir *marbrosa* ağacının (hayal meyal, yanlışlıkla kayın ağacının bol yapraklı, tropik bir soydaşı olduğunu sanmıştı) gölgesinde geçirdi, limonlu çayını yudumladı ve mini mini bir deftere bağlı mini mini bir kurşunkalemle cenin gibi notlar aldı; defter eriyip geniş, nemli avucuna karışacak gibi oluyordu ara sıra, gelişigüzel istavroz çıkarır gibi açıp kapadığında. Bacaklarını iki yana açmıştı

Legs to accomodate his enormous stomach and now and then checked or made in midthought half a moremont to check the fly buttons of his old fashioned white trousers. There was also the recurrent search for his pencil sharpener, which he absently put into a different pocket every time after use. Otherwise, between all those minute movements, he sat perfectly still, like a meditative idol Flora would be often present lolling in a deckchair,

BEŞ B

koca göbeğini taşıyabilsinler diye, ara sıra da daldığı düşüncelerin ortasında eskimiş, eski moda beyaz pantolonun ön düğmelerine gidiyordu eli gayriihtiyarî. Durup durup, her kullandıktan sonra farklı bir cebe koyduğu kalemtıraşını aranması vardı bir de. Bunun dışında, bütün bu küçük hareketlerin arasında hiç kıpırdamadan oturuyordu, düşüncelere dalmış bir put gibi. Flora da orada olurdu çoğu zaman, bir şezlonga yayılır

enclosing his chaise on a her progress in of strewn magazines C

moving it from time to time, circling as it were and and her husband, as sled sought in quest of an even denser shade than the one sheltering him. The urge to exposing the maximum of naked flesh peaceably fashion was combined in her strange little mind with the dread of the last touch of tan to defile her ivory skin

[redacted]

C

şezlongu ara ara yerinden oynatırdı, sanki böylelikle kocasının etrafında bir daire çizer, oraya buraya savurduğu dergilerle gitgide adamın oturduğu iskemlenin etrafını sarardı, kocasını koruyan gölgeden daha da koyu bir gölge aramaktaydı sanki. Modanın izin verdiğince çıplak et sergileme dürtüsü, garip küçük beyninde, fildişi tenini kirletecek en ufak güneş yanığından bucak bucak kaçmakla birleşmişti.

Eric's notes

To all contraceptive precautions, and indeed to orgasm at its safest and deepest, the much preferred - madly preferred - finishing off at my ease against the softest part of her thigh. This predilection might have [redacted] been due to the unforgettable impact of my first encounter with schoolmates of different but erotically identical, sexes.

Eric'in Notları

Bütün hamilelik önleyici tedbirlere, hatta en emin ve en derin orgazma tercih ettiğim –delicesine tercih ettiğim– şey, sakin sakin uyluğunun en yumuşak tarafında bitirmekti işi. Bu tercih, belki farklı cinsten, fakat erotik olarak eşdeğerde mektep arkadaşlarıyla giriştiğim haylazlıkların bende bıraktığı unutulmaz tesirden de ileri geliyor olabilirdi.

erkek de buna ihtiyaç duymuştu
ve iki ayda bir en az bir hafta gelip kalacaktı, (demişti)
Bu [misafirlik] bir İzlek olarak

Şiirle başla vs, ve
Mast. ve Flora ile bitir, (atfet) resme

After a three-year separation (distant war, regular exchange of tender letters) we met again. Though still married to that hog she kept away from home and at the moment sojourned at a central European resort in eccentric solitude. We met in a splendid park that is praised with exaggerated warmth — picturesque trees, flowering meadows — and in a secluded part of it an ancient "pavilion" Zotonda with pictures and music" where

X

Üç yıllık bir ayrılıktan sonra (uzak bir savaş, karşılıklı duygulu mektuplar) yeniden karşılaştık. Hâlâ o yağ tulumuyla evli olmasına rağmen (,) ondan uzak duruyor ve o sıra eksantrik bir yalnızlık içinde Orta Avrupa'da bir kaplıcada ikamet ediyordu. Abartılı bir hararetle methettiği –tablo gibi ağaçlar, çiçekli çayırlar– şahane bir parkta buluştuk, parkın gözlerden uzak bir yerinde içinde resimler ve müzikler olan kadim bir ~~pavillion~~ "rotunda"da,

we simply had to stop for a rest and a bite – the sisters, I mean, the attendants there – served iced coffee and cherry tart of "quite special" quality – and as she spoke I suddenly began to realise with a sense of utter depression and embarrassment that the "pavillon" was the celebrated Green Chapel of St Esmeralda and that she was burning with respectful horror and yet miserably fearful, despite bright smiles and dreadful efforts, of my inadvertently hurting her by some mocking remark.

oturmak ve bir lokma bir şey yemek için dayanılmaz bir istek duyduk – rahibeler, yani buradaki personel demek istiyorum, dedi –buzlu kahve ve özellikle iyi yapılmış vişneli tart veriyorlar– o konuşurken ben aniden müthiş bir iç sıkıntısı ve utançla bu "pavillon"un Azize Esmeralda'nın meşhur Yeşil Şapeli olduğunu fark ettim. O ise dinsel bir huşu ile dopdoluydu ve parlak tebessümlerine, neşeli bir havaya bürünmesine karşın kendisini alaylı bir sözle incitebileceğimden umarsızca, ölesiye korkuyordu.

The grey wall did not go all the way to the top of the canvas but ended at the margin a horizon of its own painted edge where the reversed slope of the white washed ceiling used to begin

JD

If I hit upon the art of thinking away my body, my being, mind itself, to think away thought — luxurious suicide, delicious dissolution! Dissolution, in fact, is a marvelously apt term here; for 'as I sat relaxed in this comfortable chair (narrator strikes it's armrests) and start destroying myself, the first thing you feel is a mounting melting, from the feet upward

D 0

Gri duvar tavana kadar yükselmiyor, kendi boyalı sınırının macenta ufuk çizgisinde duruyordu, bir zamanlar kireç badanalı tavanın ters eğiminin olduğu yerde.

o-o-o-o

Bedenimi, varlığımı, zihnimin ta kendisini düşüncede yok etme sanatını keşfettim. Düşünceyi de düşünüp bitirmek – lüks intihar, leziz yokolup gidiş! Yokoluş aslında harika biçimde uygun bir sözcük; çünkü burada bu rahat koltuğa (anlatıcı koltuğun kol dayayacak yerlerine vurur) kendini bırakmış oturur ve kendini yok etmeye başlarken, hissettiğiniz ilk şey ayaklardan yukarıya doğru yükselen bir erime

In experimenting on oneself in order to pick out the sweetest death one cannot, obviously, set part of one's body on fire or drain it of blood or subject it to any other drastic operation, for the simple reason that these are one-way treatments: there is no resurrecting the organ one has destroyed. It is the ability to stop the experiment and return intact from the perilous journey that makes all the difference, once its mysterious technique

D BIR

En tatlı ölümü seçmek için kendi üzerinizde deney yaparken, açıktır ki bir uzvu yakmak, kanınızı boşaltmak ya da bunun gibi aşırı tedbirlere başvuramazsınız, nedeni de çok basit, bunlar tek yönlü tedbirlerdir; imha ettiğiniz organı geri getirmenin yolu yoktur. Önemli olan deneyi durdurabilmek ve o tehlikeli yolculuktan tek parça geri dönebilmektir, bir kere bu işin gizemli tekniğinde

has been mastered by the student of self-annihilation. From the preceding chapters and the footnotes to them, he has learned, I hope, how to put himself into neutral, i.e. into a harmless trance and how to get out of it by a resolute wrench of the watchful will. What cannot be taught is the specific method of dissolving one's body, or at least part of one's body, while entranced. A deep probe of one's darkest self, the unraveling of subjective associations, may suddenly

D İKİ

iyice ustalaşmca kendini silme işine kalkışan kişi. Umuyorum, önceki bölümlerden ve onların dipnotlarından kendini nasıl nötr, diğer deyişle zararsız bir transa sokacağını ve tetikte bekleyen iradenin vidasını kararlılıkla sıkarak bundan nasıl çıkacağını öğrendi kişi. Öğretilemeyecek olan, bedenini ya da en azından bedeninin bir parçasını, trans halindeyken hangi özel yöntemle yok edeceğidir. Benliğin en karanlık bölgelerine dalmak, öznel çağrışımların yumağını çözmek, ola ki bu arada

lead to the shadow of a clue and then to the clue itself. The only help I can provide is not even paradigmatic. For all I know, the way I found to woo death may be quite atypical; yet the story has to be told for the sake of its strange logic.

As a recurrent dream of my childhood I used to see a smudge on the wallpaper or on a whitewashed door, a nasty smudge that started to come alive,

D ÜÇ

ansızın bir ipucunun gölgesine sonra da ipucunun kendisine ulaşabilir kişi. Önerebileceğim tek yardım, paradigmatik bile değil. Bildiğim kadarıyla, ölümle flört etmek üzere bulduğum yol epeyce atipik olabilir; ama öyküyü garip mantığı hatırına anlatmak gerek.

Çocukluğumda sık sık gördüğüm bir rüyada duvarkağıdının ya da beyaza boyalı kapının üzerinde pis bir leke görürdüm, yavaşça canlanmaya başlayan pis bir leke

turning into a crustacean-like monster. As its appendages began to move, a thrill of foolish horror shook me aware; but the same night or the next I would be again facing ~~sliding~~ some wall or screen on which a spot of dirt would attract the naive sleeper's attention & by starting to grow and ~~begun~~ make groping and clasping gestures — and again I managed to wake up before the bloated bulk got unstuck from the wall. But one night

D DÖRT

kabuklu bir yaratığa dönüşürdü. Yaratığın kolu bacağı kıpırdanmaya başlayınca, içimi ürperten sersem bir dehşet sarsarak uyandırırdı beni; fakat aynı gece ya da ertesi gece, yeniden boş boş bir duvara ya da perdeye bakıyor olurdum, oradaki lekeli bir nokta gafil uykucunun dikkatini çeker, genişlemeye koyulurdu, elleme-kavrama hareketleri yapardı – ve ben bir kere daha, o kabarık leke çözülüp duvardan çıkmadan önce ne yapar eder uyanırdım. Fakat bir gece

when some trick of position, some dimple of pillow, some fold of bedclothes made one feel brighter and braver than usual, I let the smudge start its evolution and, drawing on an imagined mitten, I simply rubbed out the beast. Three or four times it appeared again in my dreams but now I welcomed its growing shape and gleefully erased it. Finally it gave up ~~[illegible]~~ as some day life will give up bothering me.

D BEŞ

yatışımdaki bir tuhaflık, yastığımdaki bir gamze, yatak örtülerindeki bir kıvrım normalden daha cevval ve cesur olmaya itti beni. Pis lekenin evrilmeye başlamasına izin verdim, sonra da hayali bir dövüş eldivenini elime geçirip tuttum sildim canavarı. Üç ya da dört kere daha belirdi rüyalarımda, ama artık büyümekte olan şekil varsın belirsindi, neşeyle siliyordum onu. Sonunda pes etti –günün birinde hayatın da pes edeceği gibi–, kesti benimle uğraşmayı.

I have never derived the least joy from my legs. In fact I strongly object to the bipedal condition The latter and wiser I grew the more I abominated the task of grappling with [illegible] drawers trousers and pyjama pants Had I been able to bear the stink and stickiness of my own [illegible] body I would have slept [illegible] with all my clothes on and had valets [illegible] with some experience in the [illegible] of corpses — change me, say, once a week. But then,

Bacaklar (1)

Bacaklarımdan en ufak bir keyif almadım hiçbir zaman. Hatta iki bacaklılık durumuna ciddi itirazım var [.] Şişmanlayıp akıllandıkça uzun donlar, pantolonlar ve pijama altlarıyla boğuşma işinden daha da nefret ettim. Su yüzü görmemiş bedenimin leş kokusuna ve yapış yapışlığına katlanabilseydim üzerimde elbiselerimle uyur ve uşaklara –mümkünse cesetleri giydirme konusunda bir miktar deneyimli olsunlar– diyelim haftada bir üzerimdekileri değiştirtirdim. Öte yandan,

Legs (2)

I also loath the proximity of valets and the vile touch of their hands. The last one I had was at least clean but he regarded the act of dressing his master as a battle of wits, the object [redacted] to turn the wrong outside 6 ends the right inside and I undoing his endeavor by working my right foot into my left trouser leg. Our complicated exertions, which to an onlooker might

Bacaklar (2)

uşaklardan ve onların ellerinin iğrenç temasından da tiksinirim. Son uşağım hiç değilse temizdi fakat efendisini giydirme işini bir zekâ yarıştırma haline sokardı, yanlış dışı doğru içe tıkıştırır, ben de sağ ayağımı sol pantalon bacağına sokarak onun çabalarını boşuna çıkarırdım. Çapraşık gayretlerimiz, dışarıdan bakan birine

have seemed some sort of exotic wrestling match would take us from one room to another and end by my sitting on the floor, exhausted and hot, with the bottom of my trousers mis-clothing my heaving abdomen.

Finally in my sixties I found [illegible] dressed and undressed me; an old illusionist who is able to [illegible] behind a [illegible] in the guise of a [illegible]sack and instantly come out at the other end [illegible]

Bacaklar (3)

bir çeşit egzotik güreş gibi gelebilirdi [,] bu güreş bizi odadan odaya gezindirir, sonuçta kendimi yorgun, terler içinde yerde bulurdum, pantolunumun kıçı yanlışlıkla körük gibi inip kalkan karnımı örtmekte olurdu.

Sonunda, altmışlı yaşlarımda, beni giydirip soyacak doğru insanı buldum; ihtiyar bir illüzyonist, üzerinde Kazak kostümüyle perdenin arkasına geçip, öteki uçtan anında

Legs (4)

Uncle Sam. He is tasteless [redacted]
altogether not a nice person, but he has
taught me many a subtle trick such
as [redacted] folding trousers properly [redacted]
and I think I shall keep him despite the
fantastic wages he [redacted]:
the rascal asks.

Bacaklar (4)

Sam Amca olarak çıkabilen biri. Dangul dungul, kaba; sonuç olarak nahoş birisi ama bana doğru dürüst pantolon katlamak gibi ince numaralar öğretti, ve de namussuzun istediği akıl almaz maaşa rağmen vazgeçmeyeceğim galiba ondan.

Every now and then she would turn up for a few moments between trains, between planes, between lovers. My morning sleep would be interrupted by heart-rending sounds — a window opening, a little bustle downstairs, a trunk coming, a trunk going, distant telephone conversations that seemed to be conducted in conspiratorial whispers. If shivering in my nightshirt I dared to waylay her all she said would be "you really ought to lose some weight" or "I hope you transferred that money as I indicated" — and all doors closed again.

Wild hatırlıyor

Ara sıra çıkagelirdi karım, iki tren, iki uçak, iki âşık arası. Sabah uykum kalp çarptıran gürültülerle bölünürdü – açılan bir pencere, aşağı katta bir faaliyet, bir bavulun gelişi, bir bavulun gidişi, uzakta, işbirlikçi fısıltılar halinde bir telefon konuşması. Üzerimde gecelik entarim, titreyerek yolunu kesecek olsam bütün diyeceği "ama gerçekten biraz zayıflamalısın" ya da "umarım o parayı dediğim gibi hesaba yatırmışsındır" olurdu – sonra gene bütün kapılar kapanırdı.

Notes

---

the art of self-slaughter

TLS
16.I.76 " Nietzche argued that the man of pure will ... must recognise that that there is an appropriate time to die "

Philip Nikitin:
The act of suicide may be 'criminal' in the same sense that murder is criminal but in my case it is purified and hallowed by the incredible delight it gives.

Notlar

---

kendi kendini katletme sanatı

TLS 16-1-76 "Nietzsche der ki pür irade adamı ... ölmenin de bir doğru zamanı olacağını teslim etmelidir."

Philip Nikitin: İntihar eylemi, cinayet kadar "cinai" olabilir ama benim için, verdiği inanılmaz hazla arınmış ve kutsanmıştır.

By now I have died up to my navel some fifty times in less than three years and my fifty resurrections have shown that no damage is done to the organs involved when breaking in time out of the trance. A: sure as hell I started yesterday to work on my torso, the act of deletion producing an ecstasy superior to anything experienced before; yet I noticed that the ecstasy was accompanied by a new feeling of anxiety and even panic.

WILD D

O arada üç yıldan az bir sürede aşağıdan göbek deliğime kadar elli kez falan öldüm ve elli kez yeniden dirilişim de transı vaktinde bozup çıktığınızda olaya dahil olan organlara bir zarar gelmediğini gösterdi. Dün üst gövdem üzerinde çalışmaya başladığımda, silme eylemi bundan önce deneyimlediğim herhangi bir hazdan çok daha iyisine yol açtı; ama hazza yeni bir kaygı ve hatta panik hissinin eşlik ettiğini de fark ettim.

(daha da fazlası)

I remember the trouble I had in finding an adequate spot for my first experiments. There was an old swing hanging from a branch of an old oak tree in a corner of the garden. Its ropes looked sturdy enough; its seat was provided with a comfortable safety bar of the kind inherited nowadays by chair lifts. It had been much used years ago by my half sister, a fat dreamy pigtailed creature who died before reaching puberty. I now had to raise a ladder to it, for the sentimental

O

İlk denemelerim için uygun yer bulmakta ne zorluklar çektiğimi hatırlıyorum da, nasıl da garip. Bahçenin bir köşesinde ihtiyar meşenin dalından eski bir sahncak sarkıyordu. İpleri yeterince sağlam görünüyordu; oturulacak yeri şimdilerde telesiyejlere miras kalan rahat, güvenli bir latadan ibaretti. Yıllar önce üvey kızkardeşim, ergenliğe varmadan ölen o şişko, hülyalı, saç örgülü yaratık sıkça sallanırdı onunla. Fakat şimdi merdiven dayamalıydım buna tırmanmak için, çünkü bu duygusal

Zelic was lifted human
[redacted] out of [redacted] by the growth of the picturesque but completely indifferent tree. I had glided with a slight oscillation into the initial stage of a particularly rich trance when the cordage burst and I was hurled, still more or less boxed [redacted] full of [redacted] the chip-chipped off a piece of the peacock blue dressing gown I happened to be wearing that summer day.

00

kalıt, bir tablo kadar güzel fakat kimseyi umursamayan ağacın boy atmasıyla insan eli erişmeyecek kadar havaya kalkmıştı. Hafif bir sallantıyla bayağı derin bir trans başlangıcına kaymış girmiştim ki, ipler koptu, ve ben tuzağa düşmüş gibi, böğürtlen çalılarıyla dolu bir çukurun içine savruldum ve o yaz günü tesadüfen üzerimde bulunan tavus mavisi ropdöşambrımdan bir parça yırtıldı.

Thirsty away Onself

a melting sensation

---

an envahissement of delicious dissolution

— (what a miraculous appropriate noun!)

---

effect of contact already

used by anaesthetic.

I have never been much

interested in navel.

Kendi kendini düşüne düşüne tüketmek

Bir erime duyumu

Tatlı bir tasfiyenin (olayı nasıl da tam tamına açıklayan isim hali fiilin!) nasıl derler, *envahissement*'ı.

Anestezistlerin kullandığı belli bir ilacın yan etkisi

Göbek deliği hiçbir zaman fazla ilgimi çekmedi

efface
expunge
erase
delete
rub out
cross out
wipe out
obliterate

(silmek temizlemek)
üstünü çizmek
silgiyle silmek
silip çıkarmak
zorla silmek
silmek atmak
silmek yoketmek